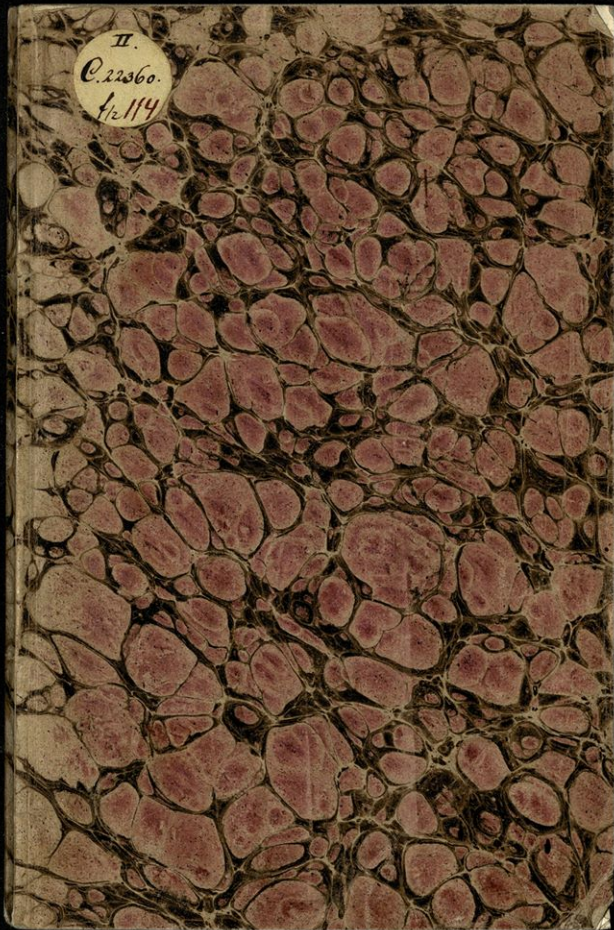

II.

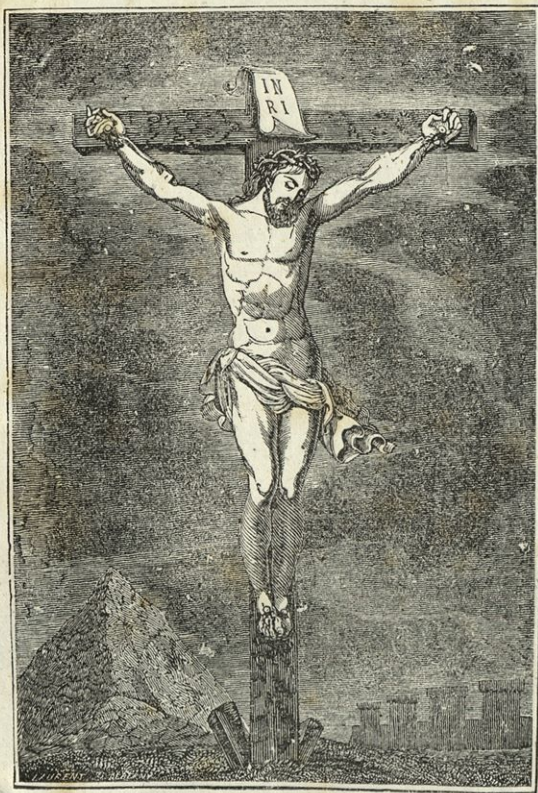
C.22360.

fr 114

22260 II C. 2.

P E S M E

PER

**OČITNI SLUŽBI
BOŽJI.**

VZÉTE IZ

EVANGELSKIH BUKOV,

V KATERIH NATIS

SO

NAR ČASTITIŠI INO MILOSTLIVŠI

FIRŠT,

GOSPOD GOSPOD

FRANC KSAVERI

LAZARTEVSKI ŠKOF

18. DAN GRUDNA 1844

DOVOLILI.

(DRUGI NATIS.)

V CELI,

PER JOŽEFU GAJGERJI BUKVARJI.

1854.

IN=03000 7542

CERKVENE PĚSMI.

I. Per sveti maši.

Perva (peta).

K začetku.

1. Bog! v prahu pred tebo leží,
Ta člověk, tvoja stvar,
Serce k tebi v nebó derží,
Oči pa na altar;
Oberní se ti z gnado k nam,
Naše grehe odpusti nam;
Spreď tebe ne zaverží nas,
Vboge grešnike noben čas,
Ne zaverží nas,
Grešnike noben čas.
2. Zapravli svojo erbšno smo,
S tem zgubljenim sinam,
Ker smo z njim živeli grešno,
O Bog! odpusti nam.
Naši grehi nas grivajo,
Solze se z oči vlivajo:
K poboljšanju nam daj pomoč,
Pošli nam svoje gnade luč,
Te gnade luč,
Te božje gnade luč.
3. Mi vsi stvarí smo tvojih rok,
Z gnado na nas poglej,
Nam slabim ti daj moč, o Bog!
Tebe častiti vselaj:
Tebi postav'mo na altar,
Za ofer en nebeški dar,

To drago kri, ktero je bil,
 Kristus, tvoj Sin za nas prelil;
 Za nas prelil
 Tvoj Sin za nas prelil.

Gloria.

Vse kar živi na svetu,
 Čast, hvalo Bogu daj,
 Noj njega ime sveto,
 Hvali na vekomaj.
 Bog Oče, Sin, Duh svéti,
 Persone tri, en Bog,
 Vso čast majo prejeti
 Od vsih vérnih otrok.

Po branji.

Kristus je (mi spoznamo)
 Moder, resnični Bog,
 Z njegovih vust imamo,
 Ta evangelski vuk.
 Ta vuk, vselaj ta pravi,
 Je bil no bo spoznan,
 Kdor ga v serci ohrani,
 Srečen je tist kristjan.

Kredo.

1. Ves mogočen! — tukaj klečjoče,
 Tvoje stvari spoznamo vsi
 Vselaj, de ti naš Bog in Oče,
 Ino vsih reči stvarnik si.
 Tud Jezusa, de je tvoj sveti
 Sin, kterga si večno rodil,
 On od svetga Duha spočeti,
 Je rojen od Marije bil.
2. Leta Jezus je z nebés prišel,
 De bi on z Bogam spravil nas,
 Naš dolg sprejel ino odrešil,
 Na križ smert storil tist čas;
 Gor je vstal, smert, pekel premagal,
 Zdaj na desnic' Očeta je,

Ne bo dolgo priti odlagal,
Žive no mrtve sodit vse.

3. Verjemo, de sveti Duh viža
Zerkuv ino te verne vse;
K njegovi milosti perbliža
Naj ta zgrivani grešnik se:
Na sodni dan bomo gor vstali;
Svetniki pomagajte nam,
De b' tedaj na desnici stali,
Ino v nebésa peršli k vam.

Darovanje.

1. Gospod! naj k tebi pride
Od tih duhovskih rok
Ta ofer, naj se snide
K tvoji časti, o Bog!
Naj k odpušanju bode,
Naših grehov, — no nas,
Nas reši od vse škode,
Zdaj noj na zadni čas.
2. Iz kruha ino 'z vina
Se ta ofer stori,
Zmisli na svojga Sina
Smert no prelito kri:
Tega ofra v nebese
Duh naj gré pred tvoj tron,
Enkrat pa naj pernese
Nam ta nebeški lon.

Sanktus.

1. Svét, svét, svét — mi zapojmo,
Si ti, Bog naš Gospod!
Z angelci hvalo dajmo:
Svét si Bog Sabaot!
Zemla, nebo spoznajo
Tvojo božjo oblast,
Vsi verni tebi dajo
Večno hvalo no čast.

2. Vsa čast se naj vkup snide
 Zdaj v sercu našimu
 Tisto dajmo, kter pride,
 V imenu božjimu:
 Hosana v visokosti,
 Hvalen bodi Gospod,
 Po celi širokosti
 Hvaljen bedi povsod!

Po povzdigovanji.

1. Pogledaj 'z svoje visokosti
 Oče! tukaj na ta altar,
 Tu je en ofer te sladkosti,
 In tebi narbolj všeči dar.
 Ta dar ino ofer k spominu,
 Je bil in bode vsaki čas.
 Križa no smerti svojga Sina,
 Ktero prestal je on za nas.

2. Ves se je on za nas postavil,
 Je postal naš Odrešenik,
 De bi on nas v nebesa spravil,
 Je per Očetu besednik.
 Daj, Jezus! de tvoje terplenje
 Nad nami zgubleno ne bo,
 Daj nam eno brumno življenje,
 De pridemo k tebi v nebu.

Agnus Dei.

Poglejmo, kak preliva
 Jezus iz serca kri,
 Naše grehe omíva.
 To le ljubezen stori;
 Vse gréhe je proč spravil,
 Na sebe vzel naš dolg,
 Nebesa nam perpravil,
 No mir per teb, o Bog!

Per obhajili.

Bog! k tvoji mizi priti
 Sim nevréden, spoznam,

Tebe pa zadobiti,
Serčne želje imam.
Vtolaži moje želje,
O ženin duše svét,
Mojga serca veselje!
Daj v Duhu te prijét!

H koncu.

Jagne je zdaj zaklano,
Ta ofer je minil:
O de bi blo spoznano,
Kar je Kristus préstal.
Gospod! per nas ostani,
Tvoj žegen ti nam daj,
V svoji gnadi ohrani
Ti nas na vekomaj.

Druga.

Začetek.

1. Pred tebo mi klečimo,
O ti Bog Sabaot!
Tebi perporočimo
Ta ofer, o Gospod!
Naj tebi, Bog! dopade
Našiga petja glas,
Dodel nam svoje gnade:
Z nebes poglej na nas.
2. Ta dan, preden terpeti
Je Jezus si zvolil!
(Ino na križu vmreti)
Je per večerji bil;
Tam je on kruh no vino
Žegnal, vučencam dal,
„To vi k mojmu spominu
Storite“ jim je djal.
3. „Vzemte, jejte no pite
Moje meso no kri,

Ino vedno častite
 Ljubezen, ki to stri:
 Se ofram, križan biti
 Ino vmreti za vas;
 Kdor hoče k meni priti,
 To vérvaj vsaki čas“.

4. Ta ofer k tebi pridi
 Za dober duh, o Bog!
 Nam se pa vselej snidi
 K troštu naših nadlog;
 Za ofer mi ne damo
 Kakor Aron telét,
 Le Jezusa spoznamo,
 On je naš ofer svet.

Gloria.

1. Bog Oče, tebi sliši
 Čast, hvala vekomaj,
 Ta mir per naši hiši
 Obderži nam vselaj,
 De bi tebi služili
 Tukaj pred straham fraj,
 Po smerti pa dobili
 Tamkaj ta sveti raj.
2. Jezus, ti božje jagne!
 Na križu vmerl za nas,
 Naj z gnado se k nam nagne
 Tvoje serce vsak čas.
 Tebe tudi častimo
 Sveti Duh, troštar naš,
 Ino serčno želimo,
 De ti svoj trošt nam daš.

K Evangelju.

1. Od božjih ust imamo
 Ta evangeljski vuk,
 Saj pa tudi spoznamo,
 De je resnični Bog,
 De ne more goljfati,
 Tud ne biti goljfan,

To vérvat no deržati
Mora véрни kristján.

2. Ta vuk nam pot ta pravi
Kaže v nebesa prit,
Kdor se na njega vstavi,
Ne more se zmotit!
Ta vuk terdno deržati
O Bog! pomoč nam daj,
No s tebo stanovati
V nebesah vekomaj.

Kredo.

1. Vérjemo, de Bog Oče
Stvaril zemljo, nebo,
Kateremu je mogoče
Vse blo, no vsélej bo;
De je Jezus ta sveti
Sin, kterga je rodil,
Človek je pa spočeti
Od svetga Duha bil.

2. Od Marije Device
Na svet je rojen bil,
Zavolj naše krivice
Na križu smert storil;
V grôb so ga položili;
Pred pekel dol je šel,
Vsi so se veselili,
K je tretji dan spet vstal.

3. V nebesa na desnico
Je on k Očetu šel,
Enkrat bo pa s pravico
Ta svét sodit prišel,
In v pekel te krivične
Tedaj obsodil bo,
S sebo pak te pravične
Bo peljal gor v nebó.

4. Vérjemo no spoznamo
Tud Duha svetiga,
Katoljško cerkuv samo,

Ino zravno tega
 Še tih svetnikov gmajno,
 Grehov odpušanje,
 Ino po gor-vstajenju
 To večno življenje.

K darovanju.

2. Bog! tebi naj dopade
 V nebo ta ofer vzet',
 Sprostiti tvoje gnade
 Za nas no celi svét:
 Zdaj je le kruh no vino,
 Pa spremenjeno bo
 V meso, kri tvoj'ga Sina,
 Kakor mi vérjemo.

2. S tem ofram tud zročimo
 Dušo, serce, telo,
 Ino perporočimo,
 De b' tebi večno blo;
 De bi zvesto deržali,
 Kar ti nam zapoveš,
 No vsega se varvali,
 Kar ti nam prepoveš.

3. Mi tudi k ofru damo,
 Naše truplo no kri,
 Ino vse, kar imamo,
 Teb k službi naj stoji,
 Požegnaj naše polje,
 No vse kar raste tam,
 Z dobroto svoje volje,
 De bode k pridu nam.

Sanktus.

1. K nebesam gor poglejmo,
 Kjer je Bog, naš Gospod,
 Ino veselo pòjmo:
 Svet si Bog Sabaot!
 Zemlja, nebo spoznajo
 Tvojo moč no oblast,
 Stôri, de tudi dajo,
 Neverniki ti čast.

2. De bi vsi vkup častili,
Gospoda našiga,
S celim sercam ljubili
Vsi Sina božjiga;
Hosana v visokosti,
Hvalen bodi, Gospod!
Po celi širokosti
Hvalen bodi povsod.

Po povzdigovanji.

1. Molimo klečejoči
Zdaj tebe, o Gospod,
No Bog nevidejoči!
Pusti od svojih srot
Molituv k sebi priti,
Ti si naš živi Bog,
Pod belim kruham skriti,
Tako priča tvoj vuk.

2. Tvoje je na Kalvarji
Božanstvo skrito blo,
Tukaj pa na altarji
Je skrito tud teló:
Ta ofer svete maše,
Ta je tega spomin,
De je za grehe naše
Na križu vmerl Bog Sin.

3. Ti naše grehe zbriši,
Jezus skoz svojo kri,
Ti našo prošnjo vsliši,
No pred nami ne skrij
Svoje obličje sveto,
Temuč po smerti daj
Gledat na unim svetu,
Tajisto vekomaj. »

Agnus Dei.

1. Nam se je veseliti,
Čudež se je zgodil,
Kristus se hoče skriti,
De b' hrana naša bil.

V podobi kruha, vina,
Živo meso no kri
Jezusa božj'ga Sina,
Na altarji stoji.

2. To pravo jagne božje
Je hotlo skriti se,
Katere je na križu
Zbrisalo grehe vse:
Ljubezen nesrečena,
O milost brez konca!
De b' stvar ne bla zgubléna,
Za njo se Stvarnik dá!

3. Ko bomo mogli vmreti,
O daj nebeška jed!
Se vredno nam prejeti,
De zapustimo svet
Veseli ino mirni,
Brez vsakiga strahu.
In k tebi, Bog nezmerni!
Na večno pridemo.

4. O daj nam svete želje,
Velikrat te prejet,
Naj radost ino veselje,
Nam bo ta sveta jed.
Le vedno tebi živeti,
In greha bati se,
Kak sladko nam bo vmreti,
K teb' poverniti se!

K šegnu.

1. Zdaj smo dar svete maše
Skončali, o Gospod,
Vslíši molitve naše!
Préj, de gremo od tod,
Požegnaj nas, Bog, Oče,
Sin ino sveti Duh,
Po tem ne bo mogoče,
De b' zašel si naš duh.

2. Ne pusti, de b' grešili,
Ki smo per maši bli,
Le stori, de služili
Bi zvesto tebi vsi:
Z mogočno roko varji,
Gospod! nas celi dan,
Po smerti nas perpelji,
Na svojo desno stran.

Tretja.

Kadar je presveto rešno telo izpostayleno.

1. O mi zdaj tukaj vidmo pravga živga Boga,
Pobožno ga molimo 'z celga svojga serca.
Oj! bodi češeno sveto rešno Telo,
Ki si nam k odrešenju za vse gor ofrano.
2. Le ta večna beseda postala je mesó,
Naprej je prebivala v deviškem telesu.
Oj! bodi i. t. d.
3. To človeško naturo Bog Sin je na se vzel,
Za ves svét je pokoro on delati začel.
Oj! bodi i. t. d.
4. Per ti zadni večerji je sturil testament,
Postavil nam je gori ti sveti zakrament.
Oj! bodi i. t. d.
5. Spremen kruh ino vino dal jogram je, in djal,
To vi k mojmu spominu storite posehmal,
Oj! bodi i. t. d.
6. Meso kdor moje vživa, in pije mojo kriv,
Jaz v njem, on v men' prebiva, in bo za vselej živ,
Oj! bodi i. t. d.
7. Jezus! odpusti meni sturjene grehe vse,
Grešne želje odženi; de več ne žalim te.
Oj! bodi i. t. d.
8. Oj Jezus! jaz te prosim, klečim pred tebo zdaj,
Naj tebe zvesto lubim, mi svojo gnado daj.
Oj! bodi i. t. d.

9. Mašnik čez kruh ino vino besede zgovori,
Skoz čudež spremenjeno, meso in rešna kri.
Oj! bodi i. t. d.
10. Ti si Gospod nar vikši, in stvarnik vsih štvári,
Jaz pak červič zemlenski, obložen z revami.
Oj! bodi i. t. d.
11. Ti zakrament svetejši, kakor ti drugi vsi,
Je živ studenc, tekoči za vse revne ludi.
Oj! bodi i. t. d.
12. Tukaj, o Bog, pričjoči gospod si ti per nas,
Po dnevi ino po noči bod' česen vsak čas,
Oj! bodi i. t. d.
13. Jaz tebi se perklonem, o Jezus živi Bog!
Te prosim ino molím, reši me od nadlog.
Oj! bodi i. t. d.
14. Podživi dušo mojo, ino moje teló,
De bo vredno postalo priditi v sveto nebo.
Oj! bodi i. t. d.
15. Ker bodem mogel iti, vzéti od tod slovó,
Daj meni srečno priditi, Jezus k tebi v nebo.
Oj! bodi i. t. d.

Četerta.

Začetek.

Z nebés poglej, Bog Sabaot

Na prah ino pepél,

Kater skoz tebe, o Gospod,

Živeti je začel.

Ponižno zdaj na tléh leží,

Slabosti svoje ne tají;

Svoj gréh objoka in spozná,

Teb' čast in hvalo da.

Gloria.

Bog Oče! tebi sliši čast
In hvala vekomaj,
Skoz svojo moč ino oblast
Svoj svéti mir nam daj;
Naj tebi ino Jezusu,
In tudi Duhu svetimu
Veselo bomo služili,
V ljubezni bratovski.

Evangelij.

Svet evangelj nas je vučil
Sam Jezus, bošji Sin;
Nikar kristjan, de bi tajíl
Skoz gréh navka spomin.
Za nja prelití svojo kri
Vsi mormo bit perpravljeni,
Šaj nam beseda Jezusa
Življenje večno da.

Kredo.

Mi vérjemo v edinosti
Le eniga Boga,
Spoznamo pa persone tri,
Vse bitja eniga.
Bog Oče, on vse stvaril je,
Bog Sin nas pa odrešil vse,
In raz-svetljenje človek 'ma
Od Duha svetiga.

Darovanje.

1. Povzdigni serce, o kristján,
In z mašnikam daruj,
De bodeš z milostjo darván,
Bogu se izročuj!

Nebeškimu Očetu zdaj
 Telo in dušo svojo daj,
 Tud glej, de njemu serce daš,
 Od kterga vse imaš.

2. Za nas je Jezus rojen bil,
 Vse hudo je prestal,
 Po sveti hodil, in vuzhil
 Za nas življenje dal.
 Na križu zadnič smert storil,
 Je svojo rešno kri prelil;
 In to se na altarji bo
 Tud zdaj obhajalo.

Sanktus.

Keršanska duša! hvalo daj
 Neskonzhnimu Bogu,
 Povzdigni duh se v sveti raj.
 K Očetu svojimu!
 Glej, Jezus je za tebe umerl,
 Nebesa zopet ti odperl;
 Za to mu čast no hvalo poj
 Z vso trumo angelskoj!

Povzdigovanje.

Odprimo zdaj svoje ozhí,
 Poglejmo na altar,
 Kako se čudno premeni
 Presvete maše dar.
 V podobi kruha beliga
 Molímo telo Jezusa;
 Pod vinam pa častimo mi
 Njegovo rešno kri.

Obhajilo.

Poglejmo, Jagne bošje tam,
 Za grehe zadostí,

Življenje novo daja nam,
 V tej hrani angelski.
 Kdor bo njegovo meso vžl,
 In rešno kri njegovo pil,
 Življenje večno on imá
 Od Sina božjiga.

Sklepanje.

Dar svete maše je končan,
 Poslan v sveto nebó;
 Nebeški žegen nam je dan
 Za dušo in teló.
 Veselo gremo zdaj od tod
 Na svoje delo, o Gospod!
 Daj nam, de enkrat pridemo
 Vsi skup v sveto nebó.

Péta.

Kadar se za mertvim obhaja.

Začetek.

1. Z globočine se glasi,
 Mili glas v nebo kriči.
 Vsmilen Jezus, reši nas,
 Vsliši našiga vpitja glas,
2. Duše 'z vic sdičujejo;
 Ojstro tam plačujejo;
 Čista duša mora bit,
 Ki v nebesa hoče prit.

Med branjem.

1. Poslušajte bratje vi,
 Kak se v večnosti godí,
 Kjer plačuje večni Bog
 Po pravici vsaki dolg.

2. Tam odperte bukve so,
 V njih se dela vse beró,
 Vsaka vura, vsaki dan,
 Vsaki človek, vsaki stan.

3. Tam izgovor ne veljá,
 Nič vtajíti se ne da,
 Kar je človek tuki sjal,
 Bo Sodnik mu tamkaj dal.

Darovanje.

1. „Oh prijatli, vsmilte se,
 Vi nam vsaj pomagajte!
 Položite na altar
 Za nas svoje serce v dar!“

2. „Z mašnikam se sdružite,
 Sveto mašo slušite:
 Ona bo hladila nam,
 Ona tud plačilo vam.“

3. Naš plačnik sam Jezus je,
 Ki za nas daruje se:
 Ker za nas na križi umerl,
 Nam bo tud nebó odperl.

Sanktus.

1. Oh neskončno vsmiljen Bog,
 Reši duše iz nadlog!
 Naj v nebesih tam pojo
 Tebi pesem angelsko.

2. Svét Gospod, Bog Sabaot;
 Ki se vsmili revnih srot,
 On rad vsliši vbogih glas;
 Hvala njemu vsaki čas.

Po povzdigovanji.

1. Jezus svojo kri prelíl,
 De bi svet sveličan bil;

Duše! veselite se,
Vaš plačnik sam Jezus je.

2. Ena kapla nja kervi
Vaše martre pogasi.
Ljubi Jezus, vsmil se jih,
In očisti grehov vsih.

3. Mertvi opominjajo:
„Skerb'te bratje za neló,
Dokler še imate čas;
Spomte se pa tud na nas!“

Med sv. obhajilem.

1. Jezus se nam da savžit,
U podobi kruha skrit;
Kar mi tukaj verjemo,
Tam v nebesih gledajo.
2. Skoraj v svetim raji tam
Veselit se z Jezusam
Verne duše premočno
Čes vse drugo željne so.
3. Oče vsega vsmilenja,
Glej na Sina svojiga!
Glej, skoz njega prosimo te,
Vérnih mertvih vsmili se.

Končanje.

1. Bog jim večni pokoj daj,
Večna luč jim svéti naj!
V miru naj počivajo,
Svetga raja vživajo,
2. Naj veselo vstanejo,
Kadar k sodbi pojdemo!
Vsim po smerti vživat daj
Večni Oče, sveti raj,

K povzdigovanju.

Perva.

1. Zdaj bomo vidili — Boga resničniga;
V podobi kruhovi — Jezusa praviga.
Kruh je on angelov, — hrana popotnikov,
In živi studenc je rešna kri.
2. O Jezus vsmileni, ti Izveličar naš!
Skoz svojo rešno kri — nam odpušanje daš:
Kakor obljubil si, — tako se spremeni
Kruh ino vino v meso in kri.
3. Vid'li smo Jezusa, Boga resničniga,
Človeka in Boga — v podobi skritiga.
Vzdigni serce kristjan, — in moli vsaki dan
Sveto, presveto rešno Teló.

Druga.

1. Svoje serce povzdignimo
Zdaj k večnemu Bogu;
Častimo ino hvalimo
Sveto rešno Teló.
V podobi kruha beliga
Iz naš'ga serca celiga
Dajajmo hvalo Jezusu
V telesi rešnemu.
2. Premisli, grešni človek ti,
Kaj Jezus je prestal,
Za te v poterpežljivosti
Se voljno v smert podal.
Do smerti je pokoren bil,
Do zadne kaple kri prelil,
De b' tebe on, zgubleniga
Zveličal gréšnika.

3. 'Z ljubezni je postavil nam
Ta svēti Zakrament,
Ker per sadni večerji tam
Je storil testament.
Zdaj Jezus v njemu sam živí,
Nam svoje milosti delí,
V podobi kruha beliga
Se dušam vživat da.
4. V ponižnosti klečimo zdaj
O Jezus! pred tebo;
Za toljko gnad te hval'mo naj
S serčno hvaležnostjo.
Le tebi zvesto služiti
Hočmo vse svoje žive dni;
Ker bomo pa ločili se,
Daj nam zveličanje.
-

II. K žegnu.

Perva.

Častimo te — Živi kruh angelski!
O pravi človek skup, — ino ti Bog nebeški!
Sveto, sveto, sveto,
Sveto čez vse sveto
Jezusa rešno Telo
V svetimu Zakramentu.

Po šegnu.

Nikdar nas ne zapusti
O Jezus vse sladkosti!
Sosebno pa poslednji čas
Oh bodi Jezus ti per nas!
Častito vsak čas bodi
Presladko ime Jezus,
Ino ime Marija.

Druga.

k pervimu in drugimu žegnu.

1. O kristjani! počastimo,
Z cel'ga serca vsi hvalimo
To presveto rešno Telo
Naš'ga Jezusa.
2. Tamkaj per zadni večerji
Je dal Jezus k dušni spiži
Svoje meso, ino k pitju
Svojo lastno kri.
3. Pod podobo bel'ga kruha,
Terdno verjemo zakrit'ga
Tak človeka, kakor tudi
Živiga Boga.
4. To je pravo božje Jagne,
Ktero grehe nam odjemle,
Pa tud' vzame spokorjene
Grešnike v nebo.
5. Ljubi Jezus! zdaj nas žegnaj,
S svojo gnado nam pomagaj,
Srečno enkrat zadobiti,
Tamkaj svéti raj.

Tretja.

K pervimu žegnu.

1. Nizko se zdaj perklonimo,
Klečijoči počastimo
V podobi kruha beliga
Nam pričejočiga Boga,
To božje jagne Jezusa.

2. Pojmo sveto, sveto, sveto;
Sveto je, čezi vse sveto,
Precartano rešno Teló,
Ki nas bo zdaj požegnalo,
Oj bodi vselaj hvaleno!

K drugimu šegnu.

1. Božja mana bo rosíla,
Žegen nam bo ponovila
Skoz milost naš'ga Jezusa,
Edino-trojniga Boga,
Nebeški dar se dušam da.

2. Pojmo sveto, sveto, sveto,
Sveto je česi vse sveto
Precartano rešno Telo,
Ki nas bo zopet žegnalo;
Oj bodi vselaj hvaleno!

3. Jezus naš! ti narsladkejši,
Nardobrotlivš', narsvetejši!
Teb' se perporočimo zdaj,
Ostani per nas vekomaj,
Perpeljaj nas u sveti raj.

Četerta.

K pervimu in drugimu šegnu.

1. Perpognimo se, kristjani!
Pred sveto rešno Telo;
Zapojmo vsi skupaj zbrani
Čast in hvalo Jezusu:
Sveto, sveto, čez vse sveto
Jezusa rešno Telo
Naš'ga Izveličarja.

2. Za svet žegen te prosimo,
Žegnaj nas in celi svét;
K tebi roke gor deržimo,

Vsliši nas, te pros'mo spét:
Sveto, sveto i. t. d.

Po poslednim šegnu.

1. Kadar bomo mogli vmréti,
Jezus ne zapusti nas!
Daj, de bi mogli prijeti
Po vrednosti tisti čas,
Sveto, sveto i. t. d.
2. Marija, čista devica!
K teb' oberremo se zdaj;
Bodi naša pomočnica,
V vsih nadlogah trošt nam daj.
V smertni vuri nam pomagaj,
Naše vboge duše spremlaj,
In nam sprosi sveti raj.

Péta.

K pervimu ino drugimu šegnu.

1. Vsi ponižno počastimo
V zakramenti Jezusa,
Na kolenah ga molimo,
Našiga Zveličarja:
Na altarji on stanuje,
Če ga tudi vidit' ni,
Živa vera nam spričuje,
Kar ne vidijo oči,
De v podobi kruha ž'ví.
2. Za svet žegen te prosimo,
Ljubi Jezus! vsliši nas;
Svoje glase povzdignimo:
O Jezus, požegnaj nas!
Daj, de tvoj'ga svet'ga žegna
Deležni postanemo,
Ino tebe, božj'ga Sina
Enkrat vživat pojdemo
Gori v to sveto nebó.

3. Vse stvari naj mu pojejo
Svet'mu trojnemu Bogu;
Naj Očetu čast dajejo,
Naj zahvalijo Sinu;
Svet'mu Duhu, kter' iz-haja,
Od obéh od vekomaj,
Naj se čast no hvala daja
Večne čase, kakor zdaj —
Svet, svet, svet Bog vekomaj.
-

Po božji službi.

Perva.

1. Oj vsmileni Jezus! jaz ljubim tebe,
Goreče do tebe je moje serce;
Jaz ljubim tebe, ker si ljubil mene,
Iz celiga serca jaz ljubim tebe.
2. Pred tvojimi nogami jaz grešnik klečim,
Sim večkrat greh storil, poboljšat' želim:
Te prosim lepo, ker vmerje telo,
De vzameš, moj Jezus! dušico v nebó.

Druga.

1. Marija, mati te gnade,
Mati tudi te milosti!
Pred vsem hudim ti nas varji,
Po smerti nas gori vzemi.
2. Jezus! tebi bodi hvala,
Ker si rojen od Device,
Z Očetam noj svetim Daham
Od vekomaj do vekomaj.
-

III. K pridigi ino keršanskimu navku.

Pred Pridigo.

Perva.

1. V Očeta ino Sina,
In Duha svetiga,
V časti tega imena
Častimo mi Boga.
Ta molituv je svéta,
S katero je vučil
Kristus častit' Očeta,
In jo nam naročil.
2. Oče naš, ki v nebesih
Kraljuješ vekomaj,
Na dušah in telesih
Ti nam svoj žegen daj.
Vsel' bodi posvečeno
Tvoje sveto ime,
Svetejši ni nobeno,
Kakor to tvoje je.
3. Tvoje kraljestvo pridi
Po naši smerti k nam,
Tvoja volja se znidi
Na zemli, kakor tam.
Daj nam vsakdan'ga kruha
Za dušo, za telo,
Pošli nam svet'ga Duha,
De nam ga žegnal bo.
4. Odpusti, mi želimo,
Vse naše grehe nam,
Kakor mi odpustimo
Vsim svojim dolžnikom;
Ne vpeljay nas v skušnjavo,
Od slega reši nas,
In daj nam misel pravo,
Te ljubit' vsaki čas.

Druga.

1. Oče naš, ki v nebesih si,
Na zemli noj povsodi,
Tvoje ime po vrednosti
Vsel' posvečeno bodi!
Pridi kraljestvo tvoje k nam,
Tvoja volja se znidi
Na zemli kak v nebesih tam;
Teb' k časti, nam pa k pridi.
2. Vsakdanjga kruha, prosimo te,
Daj Bog otrokam tvojim,
Odpusti nam naše dolge,
Kak mi dolžnikom svojim.
Varji skušnjav nas vsaki čas,
Ne pusti nas grešiti;
Od vsega slega reši nas,
In daj nam k tebi priti.

Tretja.

1. Marijo angel počasti:
„Marija bod' češena!
Med vsimi gnade polna si,
Tak srečna ni nobena.
Gospod je s tebo, žegnana
Si ti med vsim' ženami“.
O Mati Sina božjiga,
Marija, bodi z nami!
2. Presrečno je tvoje teló,
K' si Jezusa rodila;
On tebe vselaj vslíšal bo,
Kar kolj ga boš prosila.
Marija! prosi ti za nas,
De srečno tu živimo,
In kadar pride zadni čas,
Se tamkaj veselimo.

Pred keršanskim navkam.

1. Čujte, čujte, o kristjani
Slišiti veseli glas!
Poslušajte, skupaj zbrani!
Vsmilen Jezus kliče nas.
Z nami hoče govoriti
Od kraljestva božjiga,
Po namestniku vučiti
Nas življenja večniga.
2. Ljubi Jezus! le govori,
Ti življenja večno 'maš;
Pa tud zemlo dobro stóri,
In požegnaj, kar nam daš,
Kakor rosa suho zemlo,
Dušo navk naj napojí,
Naj jo k večnimu življenju
Zopet novo oživi.
3. Sveti Duh, ti Oče luči,
Čez vse verne se razlí,
Nas po vučeniku vuči,
Gíni serce vsih ljudi!
O deb' zvesto ohranili
Jezusa veseli glas!
Vse, kar bomo ga prosili,
Bo tud' Jezus vslišal nas.

Po keršanskim navku.

1. Srècen, srečen, kdor ohrani,
Kar nas Jezus je vučil,
Vsega hudiga se brani,
Pred katerim je svaril;
Vir življenja večniga
So besede Jezusa.
2. Vučenosti; tovaršice
Nam življenje slajsajo,
In čednosti, tolažnice

Nam terplenje lajšajo;
Nas vučijo prav živet',
Ino enkrat srečno vmret.

3. Čast, lepota in bogastvo
Vse en kratek čas terpi;
Vse posvetno veličastvo
V prah, v pepel se spremeni.
Prejšla bo zemla, nebó,
Nauki ti ostanejo.
-

IV. Za praznike ino godove med létam.

1. Ob kvaternih nedelah, alj kadar je
druge krat presveto rešno Telo k poče-
šenju izpostavleno.

Perva.

1. Nizko se perklonimo;
Častimo Jezusa,
Molimo no hvalimo
Svoj'ga Zveličarja.
Mi tebe hvalimo,
Mi tebe molimo
Jezus v Zakramentu
Sveto rešno Telo.
2. Mi vsi bi oslabei,
Ko b' ne pomagal nam,
De bi pomoč iméli,
Se nam daruješ sam.
Mi tebe hvalimo i. t. d.
3. Med nami ti prebivaš,
Za nas daruješ se,
Nam v serce gnade vlivaš,
In zbrišeš grehe vse.
Mi tebe hvalimo i. t. d.

4. Če nas skušnjava moti,
K tebi pervpijemo,
Ti nam prideš naproti,
De ne omagamo.
Mi tebe hvalimo i. t. d.
5. Tvoje meso je hrana;
In pitje tvoja kri,
De duša obvarvana
Pred hudim, prav živí.
Mi tebe hvalimo i. t. d.
6. Vsim revnim, zapušenim
Pomoč in trošt deliš,
In nam s kruham nebéskim
Serce razveseliš.
Mi tebe hvalimo i. t. d.
7. Če gréšnik gréh sovražít'
In pokorit' začne,
Ga začneš ti tolažit',
Mu 'zbríšeš gréhe vse.
Mi tebe hvalimo i. t. d.
8. O Jezus! kadar pride
Življenja zadni čas,
De strah nas ne obíde,
Objíši, Jezus nas.
Mi tebe hvalimo i. t. d.
9. Ti sprejmi duše naše
O Jezus! v sveti raj,
Pastir nebeške paše!
Pasi jih vekomaj.
Mi tebe hvalimo i. t. d.

Druga.

1. Pertecite sem kristjani
Od ljubézni božje vžgani!
Prid'te Jezusa častit',
K je v podobi kruha skrit.

2. To je ta presveta mana,
Iz nebés na svet nam dana,
Nas popotnike živi
Prot' dežel' obljubljeni.
3. De v nebesa človek najde,
Se Bog v jéd med nami znajde:
Duša se ne pogubi,
Ki od tega kruha ž'vi.
4. O preženi nam skušnjave,
In pregrešne vse zmotnjave,
Kugo, vojsko, lakoto,
In kar bi nam škodovalo.
5. Daj moč brumniga življenja,
Britke solze spokorjenja,
Živo véro, vupanje,
In ljubezni množenje.
6. Kedar bode treba vmreti,
Daj se vredno nam prejeti,
Ino vzemi nas v nebó
Med množico zvoleno.
7. Ljubi Jezus! češen bodi
Tu med nami, in povsodi:
Z angelji no Serafi
Naj te vsaka stvar častí.

2. Za sveti adventni čas.

Perva.

1. Poslan je angel Gabriel
Od Boga na ta svét
K eni čisti Devici
Noter v mesto Nacaret.
2. K Devici zaročeni
S svetim Jožefam,
Od Davidove hiše —
Marija z imenam.

3. Angel noter k njej pride,
No tako govori:
Češena si, Marija,
Gnade vse si polna ti.
4. Marija se prestraši
Lete štime Božje,
Ino misli počasi
Kaj je to za 'n češenje.
5. Angel k Mariji pravi:
Nikar se ti ne boj,
Ti si gnado dobila,
Za ves svét bo porod tvoj.
6. Poglej, ti boš spočéla
Iz Duha svetiga,
In boš Sinka rodila
Si imenam Jeuzsa.
7. Brez moža boš spočéla,
Brez madeža vsega,
Kater'ga nebo, zemla
Obseči ne moreta.
8. Marija čista D'vica
Se nizko perkloní,
In pravi: Naj se snide
Božja volja nad meno.
9. Poglej, pokorna dékla
Sim svojiga Boga,
Ino 'z serca zavupam
V njega milost no gnado.
10. Angel, ko je to pesem
Tako lepo zapél,
Gor je zletel v nebese,
Od Marije slovo vzél.

11. Marija, mati božja,
Prosi Boga za nas,
De njega milost, gnada
Ostane vselaj per nas.

Druga.

1. Marija, bod' češena,
Danica juterna!
Prelépa, raz-svetlena
Mati Zveličarja!
Brez vsiga madeža
Ti bodeš porodila
Nam Sina božjiga.
2. Od Boga vse modrosti
Velk' angel je poslán
K Mariji 'z visokosti,
Gabriel imen'van
On tako govori:
„Češena si Marija,
Vsa gnade polna si!“
3. Marija zastopila
Nja govorjenja ni,
Zato ga je prosila,
Naj ji odgovori.
„Marija, se ne boj!
Žegnana med ženami,
Svet' Duh je ženin tvoj.“
4. „Bog hoče, de rodila
Boš Sina božjiga,
Za to tud' imen'vala
Boš njega Jezusa.
Sin bo Narvikšiga;
Na troni bo kraloval
Očeta Davida.“
5. „Kak se bo to zgodilo
Ker ne poznam moža?“

„Vse bo se dopolnilo“,
 Angel odgovor da.
 „Obsenčil tebe bo
 Svet Duh, de parodilo
 Deviško bo teló“.

6. „Tud' sveta Lizabeta
 Postala noseča,
 Ki je veliko leta
 Nerodovitna b'la.
 Mogoč' je Bogu vse:
 Vse to se bo spolnilo,
 Kar on obljubil je.“

7. Na to Marija rekla:
 „Naj meni se zgodi,
 Gospodova sim dekla,
 Kar on z meno stori!“
 Veselo spet nazaj
 Se angel je povernil,
 In zletel v sveti raj.

8. Bog hotel je tak 'méti:
 De prišel je na svét
 Bog Sin, za nas terpéti
 In tudi za nas vmrel'.
 Marijno telo
 Je sebi on izvolil,
 In postal je mesó.

9. Teb' božja porodnica,
 Prečist deviški cvét,
 Tebi, devic Devica
 To pésem hočmo pét'!
 Vsi pros'mo te lepó:
 Pomagaj nam po smerti
 V hišo Očetovo.

Tretja.

1. „Vi, oblaki, ga rosíte!
 Ali zemla naj ga da!

Vi, nebesa, ga pošlite,
Skor' Zveličarja sveta."
Milo so ljudje zdihvali,
V grehah in temi ječali;
Bog je bil zemlo preklél,
Greh ne bo človeku vzél.

2. Oče se nebeški vsmili,
Vidi toljko bolečin,
De bi se ljudje rešili,
Se ponudi večni Sin.
D'vico Gabriel pozdravi,
In Marija čista pravi:
Glej pokorno je sercé,
Kar mi Bog zdaj zapové.

3. Zgodba svéta in veséla!
Nam odklene vsim nebó:
Glej devica je spočela,
In Beseda je meso!
Pred Gospoda pokleknímo,
Njega milost zahvalimo;
Blagor tebi, grešni svét!
Jezus pride gréh odvzét.

4. Bratje! dosti že je spanja,
Glas nebéški kliče nas!
Dan se bliža, noč odganja,
Zdaj perhaja srečni čas.
Odverzimo vso hudobo,
Oblecimo pa svetlobo,
De preíde grehov noč
In nas vodi božja moč.

5. Ne živimo več pregrešno,
Svét' apostel nas vučí,
Ne nečisto, ne požrešno,
Nevošljivost naj beží.
Naj se vsak pred njim poniža,
Kterga prihod se nam bliža;
De bo s čistim sercam vsak
Le Zveličarju enak.

6. O Zveličar! pridi skorej,
 De se spolni, kar želim,
 O pernesi moč od zgorej,
 De se čisto spokorim.
 Ti pernesi mir nebeški,
 De ga vživa duh človeški,
 Daj, de pridem sodni dan
 Med ovce na desno stran.
-

3. Božične.

Perva.

1. Eno je Dete rojeno — aj rojeno
 (Noter v tem mesti Betlehem).
2. V eni priprosti štalici — aj štalici,
 (V enih oslovih jaselcah).
3. Spoznal ga je osele, volem — osele, volem,
 (De je to Déte pravi Bog).
4. Kter' je stvaril zemlo, nebo, — zemlo, nebo,
 (Človeku dal dušo, telo).
5. Tu so prišli trijé — kralji trijé:
 (Gašpar, Melhior no Baltasar).
6. In so za ofer pernesli — aj pernesli
 (Miro, kadilo, čisto zlato).
7. In darujejo Jezusa — aj Jezusa,
 (Tega kralja nebéškiga).
8. Za rojstvo mi zahvalimo — zahvalimo
 (Ljubu Devico Marijo).

9. Ker je rodila Jezusa — aj Jezusa,
(Zveličarja cel'ga sveta).

10. V temu času božičnimu — božičnimu
(Bodi to Dete hvaleno).

Druga.

1. Ta dan je vsega veselja,
Devica je rodila
Nam sam'ga Sina bošjiga,
Devica je ostala
Našiga Odrešenika,
In Stvarnika nebeškiga
In angelskiga kralja.
Kdo slišal je kaj takiga?
Devica rodila Boga —
Oh čudo preveliko!

2. Ta hči je mati postala,
Svoj'ga očé rodila,
Glej, stvar je svoj'ga stvarnika,
Nosila no dojila!
Marija, o ti izvoljena!
Per Bogu si gnado najšla,
K jo Eva je zgubila;
Skoz te je človek Bog postal,
Ki nas je rešil od pekla:
Čast hvalo Bogu dajmo.

3. Glej, kakor sonce skoz glaž gré,
Glaž pa še cél ostane,
V enaki viži rojen je
Sin božji od Marije.
In kakor luč od luči gré,
Sonce svojo svetlost spustí,
Pa vender v njem ostane,
Tako tud' Bog od Boga gré
Bog Oče svét Sinu rodí,
Pa večno v njem prebiva.

4. Ko pravi Bog brez matere
 Je rojen od Očeta,
 Ko pravi človek brez očé
 Je rojen od Device.
 Priprosto je povila ga,
 In v jaselce položila
 K nespametni živíni
 Ga osele za Boga spozna,
 In volem tud' spoštuje ga:
 Tak ga še mi častimo.

5. Bod' hvala tebi, Bog Oče!
 Ker si čes nas se vsmilil,
 Nam poslal Sina svojiga,
 De nas je vse odrešil.
 O prečastiti Sin božji!
 Si vreden hvale no časti,
 Ker si tako nas ljubil:
 Za nas si rešno kri prelil,
 Življenje večno nam dobil,
 V nebesa pot pokazal.

Tretja.

1. Jezusa poziblímo,
 Serce k njemu nagnímo,
 Nam se je veseliíti,
 Dete lepo častiti:
 Oj Dete mlado, o Dete sveto.

2. Njemu se perklonimo,
 Z ljubeznijo ga častímo,
 Saj nam je vsim k veselju
 Leto Dete rojeno. Oj Dete...

3. Njega svete rožice,
 Serce ino nožice —
 Častito jih kušujmo,
 Kakor Boga spoštujmo. Oj Dete...

4. Nam je tukaj ostati,
To Dete darovati,
Vso čast njemu skazati,
Večno hvalo dajati. Oj Dete...
5. Je vidit' slabo dete,
Krotí pa silne vétre;
Valovi tud' na morji
So njemu vsi pokorní. Oj Dete...
6. Njega perstici slabi,
So zemlo, nebo dali,
Vse gore no planine,
Globoke vse doline. Oj Dete...
7. Vse rožice na polji
Gvanta po svoji volji,
Sam gvanta potrebuje,
Od mraza omedluje. Oj Dete...
8. On spiža vse na svéti,
Da tičicam živeti:
Materne persi vživa,
Božjo mogočnost skriva. Oj Dete...
9. Njegove majhne oči
So b'le vidit' brez moči:
Vse vidijo po svetu,
Nič skrito ni Detetu. Oj Dete...
10. Je pustil grade zidat',
Mesta lepo ocirat'
V razderti štalci rojen,
V merzle jasje položen. Oj Dete...
11. De bi se mi sprevnéli,
Merzlo Déte ogréli
Z molitvijo, zdihvanjam,
Pokoro, dobrim djanjam. Oj Dete...

12. V štalci je Jezus rojen,
V merzle jasje položen,
Dal nam je v vsim spoznati,
Prevzetnosi se bati. Oj Dete...
13. 'Z grehov gori vstanimo,
Hudobo zapustimo,
Lepo nam je živeti,
Če hočmo srečno vmréti. Oj Dete...
14. Če hočmo v nebo priti,
Svét nam je zapustiti,
Naj šege zaničvati,
Za večnim le se gnati. Oj Dete...
15. K Mariji perbežimo,
K Jožefu pertecimo
De bi za nas prosila,
Nebo nam perdobila. Oj Dete...

Četerta.

1. O Dete cartano, milo objokano,
Kol'ko terpiš,
Ker v merzli štalci — na terdi slamci
Revno ležiš.
2. Mehke gnezde tícám — ino tud' lesicám
Skerbno vdeliš,
Za se pak le terdo — hodečo, spičasto
Si izvoliš.
3. Kje je kraljevi dvor? — kje sonce in zor?
Kje je svetost?
Kje je, ker temna noč — njemu ne da pomoč'
Vaša dolžnost?
4. Ta nehvaležni svét — noče ga gori vzét,
Ga ne spozna
Alj bo samo le vol — ino osel spoznal
Svoj'ga Boga!

5. Oh Jezus, o moj Bog! — koliko že zdaj nadlog
Ti prestopiš!
To st'ri milost tvoja, — to pregreha moja,
De toljk' terpiš.
6. V tesnih rut'cah povit — že misliš, de 'maš bit'
Močno zvezan:
Misliš, kak s ketnami — štrikam' no šibami
Bodeš gajžlan.
7. Misliš, kak sramotno, — kako nevsmiljeno
Bojo Judje
V tvoj obraz pluvali, — ž'vot ti raztergali
Brez milosti.
8. Ne misli zdaj na to — o Dete premlado!
Scer boš dvakrat
Persilen terpeti — kar bi blo zadosti
Terpet' enkrat.
9. Premehke rožice — preljube nožice
So za križ nos't,
Tudi grozni žebli, — bi predebeli bli,
Za nje prebôst'.
10. Noče Jezus slišat', — začne vse zdaj skušat',
Kak bode kri
Si časam prelival — no na križu vmiral! —
Kaj za te st'ri!
11. Desi je še premlad — želi terpeti rad
Več hujšiga;
Kak zgodej že začne — jiskati, de najde
Zgubleniga.
12. Bodi Jezus, hvalen — za takšno ljubezen,
Za to rojstvo!
Daj nam ga še več lét — z veseljam skupej pét'
Milostlivo.

Peta.

1. Pastirci, alj sliš'te?
Spanje zapustite!
Vura polnoči bije,
No ena štima vpije
Le hitro vstanite,
Postle zapustite.

2. Gotovo zdaj ta čas
Človek ne kliče nas:
To bo angelska štima,
Noben človek take nima
Le hitro vstanimo,
Vso drugo pustimo!

3. Oh čudo se godí,
Vse se lepo svetli
Vzdignite se iz spanja,
Svetloba noč preganja:
Nicoj bo tista noč,
De dobimo pomoč!

4. Tih', tiho, tovarši,
Poslušajte rajši:
Jaz slišim lepo péti
To mora v luftu biti,
Človeka nima svét,
Ki bi tako znal pét!

5. Tovarši, sem pojte,
Na kviško poglejte:
V luft' angeli pojejo,
No čast Bogu dajejo,
Iz tega imamo ved't,
De j' prišel Bog na svét.

6. Kje ga 'mo jiskali?
Kaj bomo mu dali?
To meni se dozdeva,
De Jezus v štal'c' počiva;

- Zakaj tam je ta luč,
Ki raz-svetli to noč.
7. Tovarš! pernes' ovco
Ktera narbolši bo,
Zadeni jo na ramo,
In nesi jo za mano,
Jezus, ki v štalc' leží,
Nas k sebi zdaj želi.
8. Doli pokleknimo,
Lepo zahvalimo
Leto nebeško Dete
Za dobrote prejéte,
Dajmo mu ofer naš,
Ker tako ljubi nas.
9. Oh ljubi Jezus naš!
De si prišel ta čas,
Ko vse od mraza poka,
Ne morem 'zreč' od joka,
Komej prišel na svét,
Si kmal' začel terpét'.
10. Kaj nam je zdaj začét',
Kak ga hoč'mo ogrét'?
To Dete ljubeznivo
Nas gleda tako milo!
Jas dam svoje sercé,
Naj v njem pogreje se.
11. Če je to premerzlo,
Jezus! prosim lepó,
De ga v ljubezni vnameš:
No k sebi gori vzameš:
V katerim serc' si ti,
Merzlote, zime ni.
12. Popréj, ki gremo preč,
To pros'mo narveč:

Daj nam gnado no žégên,
 Kter'ga je vsak potreben,
 Tukaj brumno živét,
 No srečno enkrat vmrét'.

Šesta.

1. Slišťe bratje vi — zdaj o polnočí
 Preveseli glas,
 Angel iz nebés — u svetlobi ves
 Vstajat' kliče nas.
2. „Vstajaj gréšen svet — in oživi spét
 Svojmu Bogú!
 V gréh si zakopan — strašno bil predán
 V sužnost satanu“.
3. Tvoj Odrešenik — ljubi Vučenik
 Tebi se rodí;
 Novo jutro bo: — teme vse lepo
 Sonce razdení.
4. V zmote je zakrit — z grehami povit
 Bil človeški rod;
 On poda nam kluč — raz-svetlenja luč
 Za nebeško pot.
5. Vel'ko tavžent let — je poželjel svet
 To nicojšno noč:
 Odpre se nebo, milo in svetlo,
 Kaže nam pomoč.
6. Vse se veseli — Bogu angelci
 Hvalo pojejo;
 Svetu revnimu — in zgublenimu
 Srečo vošijo.
7. Oh presrečna noč, de je tema proč
 Gréšniga sveta;
 Vsaki spoznal bo — čisto in lahko
 Svojiga Bogá.

8. Hvala bod' Bogu — Sinu božjemu
 Ki se nam rodi;
 Mir na zemli vsém — prav dobrim ljudém
 Vselaj naj cvetí.
9. O naj omladi — zopet vse ljudi
 Rojstvo Jezusa,
 De bi novo vsi — Njega ljubili
 'Z serca celiga.

Sedma.

1. Angeli v lufti lepo pojo,
 Dram'jo pastirce z spanja sladko:
 „Vstanite gori — pojdite k štali,
 Tamkaj prebiva Dete svetó“.
2. Ogenj nebeški noč raz-svetlí,
 Truma pastircov k štalcu letí,
 Najde Otroka, — kteriga roka
 Žegen nebeški svojim delí.
3. Jezusa roka žegen delí,
 Zato nicoj se vse veseli:
 Zato veseli — smo prihiteli
 Jiskat si tukaj, kar nam fali.
4. Glejte na troni milost'
 V kruha pedobi gnade delí:
 Padimo doli — ino nikoli
 Strit' obljubimo, kar ga žali.
5. Pros'mo za gnado, brumno živet',
 Serce le k njemu nagnjeno 'mét',
 De 'mo veseli — vekomaj péli,
 Kadar za vsel' pustimo ta svét.
6. Ljubi Zveličar! na nas poglej.
 Tebe ljubiti, gnado nam daj:
 Gréha se bati, hvalo ti dati,
 Enkrat pa priti k tebi v svet' raj.

4. Za sv. pôstni čas.

Perva.

1. Izveličar! daj zapéti,
Kaj si mogel ti terpeti,
Izveličar celi svét,
Ino grehe vsim odvzét.
Jezus! skuz terplenje tvojo
Izveličaj dušo mojo,
Daj, de bo skoz tvojo smert
Meni sveti raj odpert.

2. Za pregréhe sojen biti,
Milost per Bogu sprositi,
V vertu ti za me klečiš,
In kervavi put putiš.
Jezus! skuz i. t. d.

3. Tebe vézat, in suvati;
V krivo sodbo odpeláti
Vsa sovražna truma gre:
Ti pa nič ne braniš se,
Jezus! skuz i. t. d.

4. Tam sodniki vsi serditi
Trinogam te dajo biti,
Vliva se nedolžna kri
Pod ojstrimi šibami.
Jezus! skuz i. t. d.

5. Sina Bož'ga zasramvati,
Nove bolečine dati,
Tebi krono ternato
V sveto glavo bijejo.
Jezus! skuz i. t. d.

6. Ves nedolžen križan vmréti,
Moreš težek križ zadeti,
Vleči na kalvarijo,
Taj na mertvaško goro.
Jezus skuz i. t. d.

7. Volno se pustiš moriti,
In na strašni križ perbiti:
Odrešenje dopolnit,
In Bogu zadosti strit.
Jezus! skuz i. t. d.
8. Mene z dušo in s telésam
Gor povzdigniti k nebésam
Tam na križu ti visiš,
In za mene smert storiš.
Jezus! skuz i. t. d.
9. Izveličar lubeznivi!
Moji grehi so bli krivi,
De si ti na križu vmerl,
Tak nebesa mi odperl.
Jezus! skuz i. t. d.
10. Tebe Jezus! pomilujem,
Svoje grehe obžalujem,
Daj, de tvoja rešna kri
Se na meni ne zgubi!
Jezus! skuz i. t. d.
11. Brumno hočem jaz živéti,
Radovolno vse terpéti;
Ako z Jezusam terpim,
Se tud z njim tam veselím.
Jezus! skuz i. t. d.

Druga.

1. Premisli, o človek grešni!
Kaj je terpel sam Bog véčni:
Za me no za te je vmerl,
Skoz to nam nebo odperl.
2. Je z vučenci k mizi sédel,
Ino jagne z njimi jédel,
Postavil rešno Teló,
De bi k naši hrani blo.

3. Se je v oljski vert perbližal;
Nisko za nas se ponižal,
Padel je na obraz svoj,
Milost prosil za dolg moj.
4. Jezusa glej v vert' klečati,
Angela v oblaki stati,
Kelh terplenja v rok' derži,
Jezus kervav put poti.
5. Glej, Škarjot se perbližuje,
Ino Jezusa kušuje,
Hudim Judam ga izdá,
V grozno martro ga peljá.
6. Judje Jezusa zvezali,
Čez potok Cedron peljali,
Ravn' kakor razbojnika,
Sem no kje pehali ga.
7. V sodno hišo ga peljali,
Oblastnikom ga izdali:
Anazu hudobnemu,
Kajfežu krivičnemu.
8. Oblastniki ga vprašali,
Krive priče vkup klicali,
Obsodit' nedolžniga,
Pogubit' pravičniga.
9. Jezus noče govoriti,
Oblastniki so serditi,
Hlapec vzdignil je roko,
Ga za vuho vdaril z njo.
10. So oči mu zavezali,
V sveti obraz mu pluvali;
Za nevumniga deržé,
Kterga angeli časté.

11. Pred Pilatuža pervpili,
Z enim glasam vsi prosili,
Naj ga k smerti obsodí,
In na križi vmrét pustí.
12. Grozno začnejo ga gajžlat',
Ga z bodečim ternjam kronat',
Delajo si špot 'z njega,
Oh, iz samiga Boga!
13. V plajš rudeč ga ogernili,
Proti ljudstvu obernili:
Poglej, človek Jezusa,
Ako še podobo 'ma.
14. Križ so mu na ramo djali,
Na mertviše ga peljali,
Križ in naši grehi ga
Večkrat veržejo na tla.
15. Oh! na križ so ga perbili,
Grozovitno ga vmorili,
On se je vmorit' pustil,
Da bi jaz zveličan bil.
16. Oh, kak me je Jezus ljubil,
V mojo dušo se zaljubil,
De za njo je smert storil,
In ji milost zadobil.
17. Vedno hočem te ljubiti,
Svoje grehe pokoriti,
Nikdar več žaliti te,
Ker si toljk' prestal za me.

Tretja.

1. V yerti tam na Oljski gori
Izveličar naš kleči,
Bleda luna milo sveti,
On kervavi put putí;

Nja obhajajo težave,
 Gleda strašno Golgato:
 Trudnih jogrov težke glave
 Mirno zravn' počivajo.

2. Že sovražna truma hruje,
 Iškarjot jo sam peljá;
 Judež Jezusa kušuje
 In sovražnikam izdá.
 „Koga jišete? jim reče,
 Vse popada in leží;
 Ker se jim pa branit' neče,
 So ga križam zvezali.
3. Iz ljubezni do Očeta
 V sredi trinogarjov je,
 Vmret' za grehe vsega svéta
 Kakor jagne spravlja se.
 Pen'jo se štimanoglavci,
 Ves pohleven on molčí,
 Ljudstvo šuntajo hinavci,
 De le: „križej ga!“ kričí!
4. Ptuj sodnik na sodnim stoli
 Ga nedolžniga spozná;
 Truma pa v dvoriši doli
 Se vtolažiti ne da.
 „Jaz ne najdem“ Poncjus vpije,
 „De bi smerti vreden bil!“
 „Le čez nas se naj razlije
 Kliče ljudstvo, njega kriv!“
5. Roke si Pilatuš vmije,
 Križat' Jezusa pustí,
 Grozno bruno vgonobije
 Njemu ljudstvo naválí.
 Gora sterma ino britka,
 Težek križ in pot je terd,
 Jezus nese brez počitka
 Za plačilo svojo smert.

6. Ves oslablen Jezus dojde
Glav mertvaških strašen kraj;
De v nebesa človek pojde,
Vmira on na križi zdaj,
Ki preлива in plačuje,
Kar je Adam pregrešil;
Za sovražnike zdihuje,
Deb' jim Oče odpustil.
7. Ves nedolžen Jezus vmíra,
Ljudstvo njemu se smeji,
Le k Očetu se ozíra,
In mu dušo izročí.
Pokati začele skale,
Tresti zemlja in nebó!
Grešne trume so spoznale:
„Pravi božji Sin je to!“
8. Vidiš tam pod križam stati
Jezusa prijatele,
Začni z njim tud ti žalvati,
Milo z njim razjokaj se!
Magdalena solze taka,
Ljubi Janez se solzí,
S svojim solzami omaka,
Mati svoj'ga Sina kri.
9. Njega duša objiskuje
Vernih duš počiven kraj,
Tud' pred peklam oznanuje
On očakam sveti raj,
Truplo v skalo pokopali
Žalostni prijateli;
Skerbno so ga zavarvali
Jezusa sovražniki.
10. Jezus sčer je moral vmréti,
De bi nam življenje dal,
Vender v zemli ne strohneti,
Sam je spet od smerti vstal.

Hudobija tega sveta
 Zdaj premagana leži;
 V časti svojiga Očeta
 Zveličar naš živi.

Četerta.

1. Žalostna je mati stala,
 Se pod križam mil' jokala,
 Ker je visil njeni Sin,
 V žalost je serce vtopleno,
 Vse pobito, prebodeno
 Z mečam dušnih bolečin.
2. O kaj žalosti prestati
 Morla je presveta Mati,
 Ktere Sin je rešil svet!
 Klavorna medli jokaje,
 Zdiha, gleda trepetaje;
 Kaj nje Sin terpi raspet'.
3. Kdo b' ne jél solze točiti,
 Če Marija vgleda, biti
 U britkosti, kot je ta?
 Kdo u sercu ne žaluje,
 Če to mater premišluje,
 Ker terpeti toljko 'ma?
4. Gréhe ljudstva na se vzéti,
 Vidi Jezusa terpeti,
 Vdati šibam se voljno,
 Gleda svoj'ga Sina milo,
 Kterga vse je zapustilo,
 Kadar nagnil je glavo.
5. Mati, zvirik ljubezni prave,
 Daj mi čuti te težave,
 Daj solza mi grenkih dar!
 Stori mi serce unéti,
 In za Kristusa goreti,
 De mu bom prijetna stvar.

6. Sveta mati! to te prosim,
Rane Kristusa naj nosim,
Vtisni meni jih v serce;
Naj de rane tvoj'ga Sina,
Naših grehov bolečina
V živo tud boljjo me.
7. Daj, de s tebo rad žalujem,
Svoje grehe objokujem,
Dokler tukaj še živim,
Poleg križa de prebivam,
In s tebo solze prelivam,
'Z celiga serca želim.
8. O devic ti vsih Devica,
V žalosti nam tovaršica,
Daj, de jokam se s tebo!
Šmert de Kristusa ostane
Meni v serci; naj tud' rane
Bojo vedno pred meno.
9. Naj se ran letih navzamem,
In od križa ves unamem,
Kristusu de bom udán.
Dušo vneto in goréčo
Varji, mati! u nesrečo,
Kadar pride sodni dan.
10. Tvojga Sina križ me hrani,
Ino smert njegova brani;
Mi pomoč in milost daj.
Ko bo smert telo zadéla,
Daj, de bo takrat prijela
Duša moja sveti raj.

Peta

(sosebno za veliki četertik).

1. Grešnik, glej žalost Marije!
Kako za Jezusam vpije.
Preden se je proč podal,
Je tako slovo jemal:

2. O moja cartana Mati!
Zdaj moram slovo jemati,
Zdaj grém u Jeruzelem,
Tam bom od Judev vmorjen.
3. Ona pravi: Dete moje,
Šonaj vsaj matere svoje:
Kdo me zdaj potroštal bo?
O moj Sin, naj grém s tebó.
4. Moja ljubezniva Mati,
Takah težav u vsi martri
Ne bom terpel, ti povem,
Kakor zdaj, k od tebe grém.
5. Moj Sin! stôr' materi svoji:
Ne kaži se, — kje ne hodi;
Mene pošli, naj kje grém,
De na mest' tebe vmerjem.
6. O moja preserčna Mati!
Sam moram martro prestati,
Če ne bom terpel letó,
Noben ne pojde v nebó.
7. Moj Sin! vém to mora biti,
De moraš svét odrešiti:
Vsaj ne pust' se tak grozno
Judam martrat se strašno.
8. Moja Mati! to 'čém st'riti
Do kaple 'čém kri prelíti,
De grešnik spozna vselaj,
Me ne martra več kedaj.
9. Moj Sin, dol bom pokleknila,
Tebe bom lepo prosila:
Zakaj od mene zdaj grés,
Ker za to martro vés?

10. Čas je prišel, Mati moja!
Zabstojn je vsa prošnja tvoja,
Sklenil je Bog Oče to,
De bom juter že mertev.
11. Zavpije Marija D'vica:
Kam pojdem tačas srotica;
Vsmil' se tavžentkrat Bogu,
De sim včakala leto!
12. Moja Mati! te objamem,
In od tebe slovo vzamem;
Zahvalim te za vse lepo,
Ino te 'zročim Bogu.
13. Moj Sin! k tvojim nogam padem,
Preden tebe jaz objamem;
Še enkrat naj grém s tebo,
Alj mi serce poč'lo bo.
14. Moja Mati! tukaj bodi,
Z meno več naprej ne hodi:
Pridite perjатели,
Mojo mater troštajte.
15. Oh moj Sin! vsaj to dopusti,
De te kušnem s svojimi vustmi:
Žegnaj me — vpije pred njim:
Bog obvar' te, ljubi Sin!
16. Žegnam zdaj te, Mati moja!
Ino kušnem roko tvojo,
Pride čez te božja moč,
Men' na križi lohka noč,
17. Jezus Marijo zapustil,
Grešnik se ne boš k njej spustil?
Troštaj jo, no reci zdaj:
Bod' češena vekomaj.
18. O Marija! serce tvoje,
Kaj terpi za grehe moje?
S tebo jokaj bom vselaj,
Dokler pridem v sveti raj,

Šesta

(sosebno za veliki petek alj per božjim grobu).

1. Poglej Pravičniga, kak vmira,
Od vsih krivičnih zasramvan,
Od teh, katerim raj odpíra,
Je on obsojen ino zdan;
Alj svet odrešit' on želi,
In za človeštvo smert stori.
2. Sovražnikam, k' se mu smejió,
Dobrotno vse odpustil je,
Za rabelne ki ga moriío,
Na križi milo prosi še:
Naj jim to Oče odpusti!
In za človeštvo smert stori.
3. Med dvem razbojnikam na križi,
Kakor bi on razbojnik bil,
De bo še dones v paradiži,
Je Dizmasu obljubo st'ril.
Razbojnika zavergel ni,
In za človeštvo smert stori.
4. Na zadno vuro položiti
Še nima kam svoje glavé,
Nič nima svojim zapustiti,
Ko z tega sveta loči se.
On mater Janezu 'zročí,
In za človeštvo smert stori.
5. Ker ga je vse že zapustilo,
In je v narhujših martrah bil,
Ker se je tud' nebo stemnilo,
Je on k Očetu še zaupil:
Zakaj si me zapustil ti!
In za človešto smert stori.
6. Na križi revno omaguje,
Poliva ga mertvaški pot;

Se svojimu koncu perbližuje,
 Odkupit ves človeški rod;
 Kak mene žéja! govori,
 In za človeštvo smert stori.

7. Vse, kar je bilo prerokvano,
 Na križi je dopolnjeno;
 Človeštvo, ki je blo predano,
 On vidi zdaj odkupleno.
 Končano je! se zaglasí,
 In za človeštvo smert stori.

8. In kadar svojo kri iz-toči,
 Na desno nagne on glavó,
 Se mirno 'z tega sveta loči;
 Izdihné gor v sveto nebó,
 Očetu dušo izročí,
 In za človeštvo smert stori.

Sedma.

1. Angelski kori! žalujte, milujte,
 Jokajte k našimu petju še vi;
 Žalostno s citrami z nami zapojte:
 Za nas na križi sam Jezus visi.
 Z nami tud' plakajte! vi Serafini!
 Družbe nebeške, in vsaki narod!
 Vmerl je na križi v grozni bolečini
 Jezus on jagne, naš ljubi Gospod!

2. Štrafengo oistro nebeška pravica
 Terja za Adamov greh le od nas,
 Milost pak — božjih popolnost kraljica,
 Vzame za spravo nam Jezusov glas.
 Glejte na križi ga, ino žalujte
 Da se za naš greh Sin božji vmorít'
 Kjé je perjatel, oh to premišlujte,
 De za dolžnika bi hotel to strít'?

3. Grešnik! za tvoje hudobnosti djanje
 Jezus raspet — glej — na križi visi;

Glej prebodene so s ternjam možgane,
 Lice zakrivajo solze no kri:
 Kakor bi njega bil Oče zapustil,
 On omaguje na križi od rev
 Nagnil je glavo in dušo izročil,
 Grešnik ti s' njemu življenje odvzel.

4. Gréšnik! poslušaj, kak božji Sin mílo
 Joka, zdihuje no toži čez te:
 „Ljudstvo ti moje! na križ s' me perbilo,
 Moje dobrote pozab'lo si vse,
 Jaz sim po suhim skoz morje te peljal,
 Jaz sim te rešil 'z Egiptovskih rév,
 Jaz sim na tvoj dom te srečno perpeljal,
 Jaz sim sovražnikam 'z rok te otél“.
5. „Nisim bil tebi za stèber v oblaki,
 Ker sim te s čudami vodil naprej,
 Z mano nebeško nasiten bil vsaki,
 S čém sim te žalil, povej mi tedaj?
 Reci, zakaj me ti ajdam 'zročuješ,
 Ino vbijavca pa prostiga st'riš?
 Z gajžlam', tepenjam, no plunci plačuješ,
 Me za ljubezen obesiš na križ!“
6. Z jes'ham no žolčam ti mene napajaš,
 Ki sim te z vodo življenja pojíl,
 Križaj ga! vpiješ, sodnika perganjaš;
 De je krivično me križat' pustil.
 Ljudstvo ti moje! glej stegnjene roke —
 Rane odperte, glej srage kerví!
 Vmer'joč objemam še svoje otroke!
 Grešnik vse to se za tebe godi!
7. Križ ti preljubi! pred tebo zdihujem;
 Naj te ogrívan kušujem lepó;
 De ker bom enkrat pred rajtengo zbujen
 Mi tvoje znamnje prestrašno ne bo.
 V tebe zavupam, o Jezus terpeči!
 Glas tvoje kerví naj prosi za me,
 De bom brez konca tvoj križ gledal v sreči,
 Ker si ti vmerel za zgrivane vse.

8. Sonce no luna svetlobo zgubijo,
Močno žalujejo božje stvari,
Pa nja sovražniki se veselijo,
Ker se to jagne na križi vmorí.
Mi, o kristjani! pa 'z serca žalujmo,
Zgrivanja solze točimo 'z oči,
K njemu, ki v grobu počiva zdihujmo,
Njega častimo, molimo mi vsi!

Osmá.

1. Kraljevo znamnje, glej, stoji,
Svet križ nebeška ljuč gori;
Na njem življenje smert stori,
Življenje s smertjo nam dobí.
2. Za nas je od kervi neznan,
Odperta je njegova stran,
Lije mu rešna kri iz ran,
De je bil greh sveta opran.
3. Zdaj je Zveličar dokončal,
Kar je že David prerokval,
In vsem narodom oznanval,
De bo 'z lesa Bog kraljoval.
4. Prelepo in sveto drevó,
Rudeče pisano s kervjo!
Bilo si vrédno ti samo,
Nositi tak sveto teló,
5. Na tebe je perbita b'la
Odkupšina vsega sveta
Pravici žalenga Boga,
De je rešila rop pekla.
6. Češen si ti, presveti križ!
Le ti nam vupanje delíš;
Le ti nam milost zadobiš:
Pregrehe naše nam izbriš!

7. Čast, hvala bodi vekomaj
 Nebeškemu Bogu vselaj.
 Presveti križ nam vernim daj,
 De pridemo v nebeški raj.

5. Velikonočne.

Perva.

1. Jezus je od smerti vstal,
 Od svoje brítke martre,
 Zato se veselimo,
 Ino Boga hvalimo
 Kirie eleison, Kriste eleison.
2. Ko b' ne bil od smerti vstal,
 Bi ves svet pogubljen bil,
 Nam se je veseliti,
 Nam hoče k troštu priti. Kirie . . .
3. Bog je tak milostliv bil,
 Svojga S'nu med nas spustil,
 Od Marije je rojen bil,
 Vesolen svet razveselil. Kirie . . .
4. Začél Jude vučiti,
 De bi Bogu služili,
 Judje so za zlo vzeli,
 Na križ so ga razpéli. Kirie . . .
5. Na križi je smert storil,
 Jožef ga je doli vzél,
 Marija prejemala,
 Vse rane kušovala. Kirie . . .
6. K je bil Jezus pokopan,
 Kamen bil na grob je djan.
 Pa tretji dan je zopet vstal,
 Ino je v Galilejo šel. Kirie . . .

7. Angel božji ženam djal,
De Jezus je od smert vstal,
Pójte, vučencam pravite,
Pervič Petru oznanite. **Kirie . . .**
8. Marija Magdalena
Ta je ta prva bila,
Ki je Jezusa vidila
S svojima dvema sestrama. **Kirie . . .**
9. Svét Tomaž neviren bil,
On je komaj to dobil,
De je Jezus od smerti vstal,
In mu je ségel v desno stran. **Kirie . . .**
10. O Marija Divica!
Bod' naša pomočnica
Per Očetu nebeškimu,
No vsmilenimu Jezusu. **Kirie . . .**
11. Aleluja pojimo
Ino Jezusa hval'mo
Ljubo Devico Marijo
No vso nebeško družino. **Kirje . . .**

Druga.

1. Poglejte duše, grob odpert!
Več Jezus v njemu ni!
Premagana od nja je smert,
Zveličar naš živí!
2. Premagal je sovražnike,
Njih moč pod njim léží,
Pred njim je strésel pekel se,
Zveličar spet živí!
3. Spred pekla so očaki zdaj
Skoz njega rešeni,
Odperel jim je sveti raj,
Zveličar spet živí.

4. Hudoba in vsa njena moč
Premagana leží;
Premagajmo tud mi rekoč:
Zveličar naš živí!
5. Vojskujmo se tud' z Jezusam
Kristjani serčno mi,
Ni smerti bat' se treba nam;
Zveličar naš živí.
6. Če z Jezusam premagamo
Vse zapelivosti,
Vesel'ga serca bodimo,
Zveličar naš živí.
7. Tud v grobi le en kratek čas
Bomo počivali,
Saj bode zbudil tudi nas
Zveličar, ki živí.
8. Kristjani! tud za grobam še
Živeli bomo mi,
To naša Aleluja je:
Zveličar naš živí!
9. Vesela Aleluja bo
V hiši Očetovi;
De srečno kjekaj pridemo,
Zveličar naš živí.
10. Perpravleni v nebesih tam
So naši sédeži,
Perpravlja nam jih Jezus sam,
Zveličar, kjér živí.

Tretja.

1. Zveličar je od smerti vstal,
Ker je za nas že smert prestal.
Aleluja, aleluja, ale-aleluja!

2. Pekel premagan je za vsél',
Zatoraj bod'mo vsi vesel'. Aleluja . . .
3. Oj bodimo veselí vsi
Ker sveti raj odpert stoji. Alel . . .
4. Marija, le veseli se,
Ker tvoj Sin se perkazal je. Alel . . .
5. Povsod' se don's razlega glas:
Hvalen bod' Jezus vsaki čas! Alel . . .
6. Ker smo zdaj 'z greha zopet vstal',
Ne, deb' se še nazaj podal'. Alel . . .
7. Kdor z Jezusam vojskuje se,
Tam sveti raj gotov mu je. Alel. . .
8. Bo sodni dan častitliv vstal,
Jezus ga bo v nebo predjal. Alel . . .
9. Vojskujmo torej serčno se,
Saj vojske kratko le terpe. Alel . . .
10. Veselje pa tam večno bo:
Oh! glejmo, de prid'mo v nebo. Alel . . .
11. Mogočni Jezus! žegnaj nas,
De bomo peli vsaki čas:
Aleluja, aleluja, ale-aleluja!

6. Svetiga Marka dan ino v križovi téden.

Perva.

1. Poslušajte, o kristjani!
Jezusa veseli glas,
Vel'ko srečo nam oznani,
Prevesela je za nas:

Karkolj bodemo prosili
 Mi Očeta večniga,
 Vse to bomo zadobili
 Skozi Sina božjiga.

2. Ker ne mormo visokosti
 Božje čisto zapopast',
 Skoz molituv po dolžnosti
 Dajmo njemu vselaj čast.
 Naj molituv naša vstaja
 Iz te zemle gor v nebó,
 Jezus nam obljubo daja,
 De nas Oče vslišal bo.

3. Kdo prešteje vse dobrote,
 Ki jih že savžili smo?
 Saj v molitvi, revne srote
 Bogu se zahvalimo.
 Njemu vse to poverniti
 Nam nikolj mogoče ni;
 Božjo voljo dopolniti,
 Naj v zahvalo se godí.

4. Oh, v potrebah spet želimo,
 De pomagáš, dober Bog!
 Kar imamo, ti zročimo,
 Vsmili se svojih otrók!
 Vinske gore, žitne polje —
 Oče, o tvojih rokah so!
 Žalosti in dobre volje
 Le od tebe čakamo.

5. Naj nam toplo sònce sije,
 Naj pohléven dež rosí,
 Varji nas škodlive rije,
 Saj si dober Oče ti!
 Terdne suše, vel'ke moče,
 De nam škodval ne bo mraz,
 Hude zime, strašne toče
 Ljubi Oče, brani nas!

6. In posebno pa zročimo
 Svoje serce tebi vsi,
 Naj per vsemu, kar želimo
 Tvoja volja se zgodí!
 Varji nas, de ne grešimo,
 Tebe ne raz-žalimo,
 V božji gnadi naj živimo,
 Kruha mankalo ne bo!

7. Vižaj, Oče, poglavarje,
 Daj nam dobre staríše,
 Daj nam skerbne gospodarje;
 Pridne tud' podložnike!
 Tak se bomo veselíli
 Srečni že na zemli zdaj,
 Tam v nebesih pa hvalili
 Tebe Oče, vekomaj.

Druga.

1. Bog! ki grešnike strahuješ,
 In pravične zveseluješ,
 V nebi ti nad nam živiš,
 Žugaš, tepeš in krotiš.
 Sliši nas stvarí uboge,
 In odverni nam nadloge,
 Zdrave v miru nas ohran',
 Daj nam kruha vsaki dan.
2. Vsaki dan nas iz dobrote
 Preskerbiš lahko sirote;
 Si mogočen Gospodar,
 In skerbiš za vsako stvar. Sliši nas . . .
3. Ti dajaš stvarém živeti;
 De gré dež, in sonce svéti,
 De nam polje zelení,
 Ino žito dozorí. Sliši nas . . .

4. Če živali rés škodlive
Pridejo na vert in njive,
Tvoja volja je tako,
Z greham smo zasluž'li to. Sliši nas . . .
5. Če iz neba le dežuje,
De nam živež potonuje,
Pride to iz tvojih rok
Zavolj spačenih otrok. Sliši nas . . .
6. Če po leti za vročino
Vzame toča vso poljnino
De zelen'ga vidit' ni,
Smo si krivi mi sami. Sliši nas . . .
7. Če germí, se križam bliska,
De se vsak ostrašen stiska,
Grešnik tvojo moč spozná,
V svojih grehah trepetá. Sliši nas . . .
8. Svojo moč prav pokazati,
Hotel si Egiptu dati
Rodovitnost sédem lét,
Ino sédem lakot spet. Sliši nas . . .
9. Izraelce si posvaril,
Z dolgo sušo jih udaril;
Ko je Ahab kralj njih bil,
Dež tri leta ni rosil. Sliši nas . . .
10. Je nebo zaperto bilo,
Polje deža ni dobilo,
Izrael je malik'val,
Ti si ga, Bog! objiskal. Sliši nas . . .
11. Pa Elija si ohranil,
Čudno lakoti ga vbranal,
K' je zatírala strašno
Celo Judovsko zemlo. Sliši nas . . .

12. Ker se ljudstvo spreoberne,
Šibe tvoje si odverne,
Ko Elija pros' za nja,
Dosti deža kmalo 'ma. Sliši nas . . .
13. O Bog! tudi nas se vsmili,
Ki smo močno te žalili,
Kadar bodeš tepel nas,
Vsliši prošnje tisti čas. Sliši nas . . .
14. Tebi, Bog! se bomo vdali,
Svoje polje obdelovali,
Ti odpri, roko, Gospod,
In dodeli nam dobrot. Sliši nas . . .
-

7. V praznik vnebohoda J. K.

Perva.

1. Jezus je šel gori v nebo — veseli se Marija!
K svojimu Očét' nebeškemu — Kirie eleison!
Prosi Boga za nas, o Marija!
2. Kaj nam on k troštu zapusti? — veseli se . . .
Svojih apostelnov dvanajst. — Kirie . . .
Prosi Boga . . .
3. Prišel je na goro Oljsko — veseli . . .
Visoko in široko. — Kirie . . .
Prosi Boga . . .
4. Gori vzdignil svoje roke, — veseli . . .
No je žegnal vesolni svét. — Kirie . . .
Prosi Boga . . .
5. Potler se vzdigne od zemle, — veseli . . .
Ino proti nebesam gré. — Kirie . . .
Prosi Boga . . .

6. Angelci mu lepo pojó — veseli . . .
Ga skoz oblake spremljajo. — Kirie . . .
Prosi Boga . . .
7. Vzame s sebo sveto družbo, veseli . . .
Starih očakov množico. — Kirie . . .
Prosi Boga . . .
8. Daleč čez kore angelske — veseli . . .
Svoj tron Jezus povikšal je. — Kirie . . .
Prosi Boga . . .
9. Tam na desnici on sedi, — veseli . . .
Enaki Bog z Očetam ž'vi. — Kirie . . .
Prosi Boga . . .
10. V nebesah on bode naš trošt — veseli . . .
Nam doli dal gnado, milost. — Kirie . . .
Prosi Boga . . .
11. Nam bo dal svetiga Duha, veseli . . .
Vživat' kruha nebeškiga. Kirie . . .
Prosi Boga . . .
12. Mi Aleluja pojimo, — veseli . . .
No Jezusa vsi hvalimo. — Kirie . . .
Prosi Boga . . .
13. Ljubo Devico Marijo — veseli . . .
No vso nebeško družino. — Kirie . . .
Prosi Boga . . .
14. Zahvalen bodi večni Bog, — veseli . . .
Oče, Sin ino sveti Duh. — Kirie . . .
Prosi Boga . . .

Druga.

1. Praznik svét se dons obhaja,
Jezus gré v sveto nebo,
Nam gre sam prepravljat' kraja,
Kamor nas poklical bo.

Kaj še delamo na sveti?
 Glava je v nebesa šla:
 Le v nebo nam je želéti,
 Skoraj večno vživat ga.

2. Razodel je vse resnice,
 Je odrešil celi svet,
 Dal apostelnam ovčiče,
 In je bil v nebesa svét.
 Bél oblak jim ga zakrije,
 Oj nič več ga vidit' ni,
 Njih serce za njim upije,
 Gledajo za njim oči.

3. Kakor blisk sta perstopila
 Dva svetla moža pred nje,
 Jih lepo ogovorila:
 „Kaj pa gledate, možje?
 Jezus, ki je šel v nebesa,
 Prišel bo spet sodni dan,
 Sodit duše in telesa,
 Vsim odločit večni stan“.

4. Ti si, Jezus, šel pred nami,
 Ino prideš sodit nas:
 Naj nas grešne to predrami,
 De skerb'mo za tisti čas.
 Če ne bomo prav živeli,
 Vekomaj nam bom gorjé;
 Jezus! tukaj nam dodeli,
 De prelivamo solzé.

5. Oh! nikar ne navezujmo
 Na posvetni prah serca,
 Stanovitno zaničujmo
 Zanič'vanje t'ga sveta.
 Kar je tukaj, sovražimo,
 Svét apostel nas vuči,
 Kar je gori, le ljubimo,
 Ker Zveličar naš živí.

6. Kristus moral je terpeti,
 De je prišel v svojo čast,
 Naj nam zgléd njegov vsim svéti,
 De sovraž'mo vsako slast.
 Zgol veselje ne ljubiti,
 Križ prenašati voljno,
 Za Zveličarjam hoditi,
 To nas perpelja v nebo.

8. Za Binkoštné praznike.

1. Prid' sveti Duh, apostelnam dan,
 Ker si bil dones u nje poslan,
 De čude božje pravijo,
 Sovražnikom se vstavijo.
 Prid' sveti Duh, te prosi kristjan.
2. Prid' sveti Duh, daj svoje dári,
 In jih med svoje verne razlí,
 Resnico de poslušajo,
 In nje sladkost okušajo;
 Prid' sveti Duh, raz-svetli ti nas.
3. Prid' sveti Duh, omeči sercé,
 Peržgi v kristjanih svete želje,
 Ljubit', kar je pravičniga,
 Se varvati krivičniga.
 Prid' sveti Duh ljubezni svête.
4. Prid' sveti Duh, podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost:
 Daj, de se ne spoteknemo,
 Iz pota ne preméknemo:
 Prid' sveti Duh, ti naša krepost.
5. Prid' sveti Duh, ti svesti vodnik,
 Veselje naše, naš pomočnik!

O vodi nas do večnosti,
Perpeli nas do srečnosti:
Prid' sveti Duh, ti naš poterdnik.

9. V praznik presvete Trojice.

1. Vzdigni se jezik moj — k božji desnici,
Hvalo in čast zapoj — sveti Trojici:
Čast Očetu, Sinu,
In Duhu svetimu
Bodi češena ti
Sveta Trojica!
2. Oče 'z nebés je nas — milostno stvaril,
In svoj resnični glas — ljudstvam oznanil.
Čast Očetu . . .
3. Ravno ta Oče 'ma — skerb za človeštvo,
Ljubim otrokam da — svoje kraljestvo.
Čast Očetu . . .
4. Jezus, prav' božji Sin — nas je odrešil,
In od ran, bolečin — s križam opéšal,
Čast Očetu . . .
5. Vedno se sveti Duh — troštar 'imenuje,
In ta resnični Bog — nas posvečuje.
Čast Očetu . . .
6. Angel, svetniki so — pred božjim tronam,
Hvalo no čast dajo — vsim trem peršonom,
Čast Očetu . . .
7. Verjemo vsi v Boga — v znani resnici,
Skupaj molimo ga — v sveti Trojici,
Čast Očetu . . .

8. Sonce nam dan stori, — tema prihaja,
Kdor pa tu v vér' zaspí, — v luči tam vstaja.
Čast Očetu . . .
9. Vsegamogočniga — celi svét hvali,
Tudi mi skupaj ga — vel'ki no mali.
Čast Očetu . . .
10. Sladko prepevamo — v svetimu dvoru,
Daj, de te gledamo — v večnim šotoru.
Čast Očetu . . .
-

10. V praznik presv. rešniga Telésa.

Perva.

1. Pange lingua gloriosi
Korporis misterium,
Sangviniskve preciosi,
Kvem in mundi precium
Fruktus ventris generosi
Reks efudit gencium.
2. Nobis datus, nobis natus
Eks intakta virgine,
Et in mundo konversatus
Sparso verbi semine
Sui moras inkolatus
Miro klavsit ordine.
3. In supreme nokte cene,
Rekumbens kum fratribus,
Observata lege plene
Cibis in legalibus,
Cibim turbe duodene
Se dat suis manibus.

4. Verbum karo, panem verum
Verbo karnem eficit,
Fitkve sangvis Kristi merum,
Etsi sensus deficit;
Ad firmandum kor sincerum
Sola fides sufficit.

5. Tantum ergo Zakramentum
Veneremur cernui,
Et antikvum dokumentum
Novo cedat ritui,
Prestet fides supplementum
Sensuum defectui.

6. Genitori genitokve
Lavs et jubilacio,
Salus honor virtus kvokve
Sit et benedikcio.
Procedenti ab utrokve
Kompar sit lavdacio.

(Po slovensko.)

1. Vsi jeziki povzdignite,
Hvalo Izveličarju!
Vsi Gospoda počastite
V Zakramentu rešnimu;
Nja telo in kri molite,
Slavo pojte Jezusu.

2. Nja devica je rodila
Sinu večniga Boga,
Zemlja je od Nja dobila
Séme nauka božjiga;
Njega rešna kri omila
Grehe celiga svetá.

3. Po večerji zadni zročil
Svojo kri ino teló,
Preden se je svojih ločil
Ino vzel od njih slovó,
Vsim ljubezen priporočil:
„V moj spomin storite to“.

4. Kruh in vino premenilo
Se je v Nja meso in kri;
Kakor se je tam zgodilo,
Na altarji se godi.
To prečudno opravilo
Svéta vera nas vuči.
5. Vsi ponižno počastimo
In molimo Jezusa,
S srcam roke povzdignimo,
Naj nam sveti žegen da.
S cel'ga serca zahvalimo
Svoj'ga Izveličarja.
6. Večnimu Očetu hvala,
Hvala božjemu Sinu;
Oh, de b' se spodobno dala
Tudi Duhu svetimu!
Hvalo vsaka stvar dajala
Tiedinimu Bogu.

Druga.

1. Praznika svetiga — dons veselimo se,
Prav iz unetiga — serca naj hvala gré;
Staro preide naj — vse novo bodi zdaj:
Misli, djanje vsak prenovlaj.
2. Dons posvečujemo — zadne noči spomín,
Ker se spomnujemo, kako je Božji Sin,
Svoje prijatle zbral, — jagne jim jesti dal,
Tak zapoved Judov dostal.
3. Včenci zavživajo — velikonočno jéd,
Zadnič dobivajo — rešno Telo prejét'.
Vžiti ga jim daje, — pa razdelí se ne,
Vsak posebej cel'ga prejme.
4. Kadar prejemajo — slabi njega Teló,
Se ga navzamejo, — moč jim je prava to.
Kelih jim tud' zročí, — da jim ga, in velí:
Vsi ga pite, moja je kri.

5. Tak je postavleno — njega telo u dar,
Dušam perpravleno, de ga zavživa stvar.
Mašniki stor'jo to, — ga sami vživajo,
In ga drugim vrednim dajo.
6. Zdaj od nebeškiga — kruha naš duh živi;
Iz kruha beliga — se nam živ Bog storí.
Čudi se, o kristjan! — Jezus je vsim jéd dan,
Bod' si reven in zaničvan.
7. Dones te prosimo, — trojni edini Bog!
V sercih te nosimo, — varji nas vsih nadlog.
Živi nas slabe zdaj, — k tebi nam priti daj,
In te vživati vekomaj.

Tretja.

1. Hvali svet Odrešenika,
Hvali kralja, vučenika,
Poj mu, in veseli se!
Koljkor moreš, toljko hvali,
Saj mu vredne hvale dali
Vunder le ne bomo še.
2. Čudne je reči nam zročil,
Le nevernika je ločil,
Z nami dons se veselit'.
Živi kruh v življenje moje
Preden gré v terplenje svoje
Kristus hotel zapustit'.
3. Torej hrum veselja tega
Naj se dons povsod razlega
Kviškam naj serce puhti!
Cerkuv praznik, glej obhaja;
Vsim tako na znanje daja,
Kaj Zveličar naš storí.
4. Kristus pride, staro mine;
Spred resnice senca zgine:
Tu ponižaj se do tal!

Nov altar, postavo novo,
Novi dar, pomoč gotovo
Slabim nam je Jezus dal.

5. Sadniga večera delo
Kristus dal, de bo imelo
Vse kersanstvo v svojo last
To mi namreč vera priča,
Ako vérjem, me zveliča,
De 'ma Kristus vso oblast.

6. Jezus, glej, očitno pravi,
De po novi se postavi
Kruh in vin' spreberneta.
To stori per sveti maši
Sveta jéd, de duši naši
Kri, telo njegova sta.

7. Kar ne vidiš, alj ne vmeješ,
Tega zumiti ne sméješ,
Sodit' božjih del nikar!
Kruha, vina ste podobe,
Pa ne misli si na robe,
De je tukaj kaka stvar.

8. Kri, telo nam je pušeno,
Prejmi, kar češ, vse je eno,
Kristusa ne razdeliš;
Naj jih pride, koljkor hoče,
Je razdjat' ga nemogoče,
Nikdar več ga ne vmoriš.

9. Prejmi eden, alj milijoni,
Koljkor uni, tolk' triljoni,
Njega tud za to manj ni,
Prejme brumen, prejme grešnik,
Prejme trézen, alj požrešnik,
Kar zasluži, zadobi.

10. Brumen, on življenje vživa,
Grešnik si pa smert dobíva,
Kak razloček, glej, je to! —

Kadar mašnik Hostjo lomi,
Glej, drobtina, to ne dvomi,
Tudi celo je Teló.

11. Kristusa nič ne zadene,
Le podoba se odkrene:
Do nature mu ne gré.
Angelov nam jéd je dana,
Tu na poti duši hrana,
Grešnik vživat je ne sme.

12. Abel, Izak oznanuje,
Mana, jagne pomenuje
Kristusov prečudni stan.
O zveličar! sreča moja!
Moj pastir! ljubezen tvoja
Naj me varje vsaki dan.

13. Ti nas živi s svetim kruham,
In napolni s svojim duham,
De ti služ'mo vsaki čas.
Ti o Jezus, naše želje!
Pravo vernih serc veselje!
V sveti raj perpeli nas.

11. V praznik ss. apost. Petra ino Pavla.

1. Pridi vsa keršanska čeda!
Čast apostelnov zapoj;
Dva pastirja, dva izgleda
Imaš dones pred seboj.
Evangeljska vučenika,
Svete cerkve dva stebra,
Dva častitliva svetnika
Za te, čeda! skerbita

2. Sveti Peter, terdna skala!
Jagnet in ovčič pastir!
Cerkuv bo na tebi stala,
In vživala večni mir.

De je greha noč pregnana,
 Ti nam svetiš, sveta luč;
 Vsa oblast je tebi dana,
 Dan od vrat nebeških kluč.

3. Grehuv zveze nam odkleni,
 In razklenil jih bo Bog.
 Prôs' de bomo zveseleni,
 Rešeni od vsih nadlog;
 De zatere Bog hudobo,
 In oberne v nas okó,
 De spoznamo nezvestobo,
 In se jokamo nad njo! —

4. Sveti Pavel, vsih narodov,
 Vučenik od Boga zbran,
 Zvest oznanovavec Gospodov,
 Živ in v smerti njemu vdan!
 Milost božja te je vnéla,
 Bil si jagne iz volká;
 In ljubezen je goréla,
 Kakor ogenj iz sercá.

5. Sprôsi, ker si nas zasajal,
 De bo Bog nam rast dajal!
 Merzle serce nam otajal,
 In ljubezen v nas prižgal.
 Sprôsi nam sveto ljubezen,
 De ne smert, ne britki čas,
 Ne terplenje, ne bolézen
 Od Boga ne loči nas.

12. V praznik velike gospojnice.

1. Se vzdiguje prot nebesam
 Z dušo no telesam,
 K' je brez madeža ostala —
 Čista vsa no zala.

Vse nebo se veseli,
Po širjavah se glasi:
„Bod pozdravljena kraljica
Mati noj Devica!“

2. Greha plača je trohnoba,
Greh sam kriv je groba;
Njo pregreha ni zadéla,
Zakaj bi trohnéla?
Njena smert je spanje blo
Ni oskrunila telo,
Bog jo j' veličastno zbudil,
S truplam povelícal.

3. Oh, kako si vunder srečna,
Tvoja sreča j' večna;
Od težav vsih tam počivaš,
Sladkost večno vživaš;
Vel'ko je terplenje blo,
Veče še plačila so:
Čez vse trone povzdignena,
Oh bodi česena!

4. Tamkaj presveta Trojica
Krona te Divica,
Tam duhovi čisti sveti
Tvoji so strežéti:
Ino 'z krajov vsih zemlé
Vérnih serca k teb' puhté,
Vse te hvali; povzdiguje,
K tebi vse zdihuje.

5. Oh poglej na nas Devica,
Vikša pomočnica!
Božjo gnado smo zgubili,
Hudo smo grešili;
Oh ne daj se nam zgubit',
Daj se nam spreobernit',
De nas Oče spet objame,
Enkrat k sebi vzame.

6. Oh ne, de b' nas zapustila,
 Svoj obraz nam skrila,
 Če nastopijo težave,
 Nevarne skušnjave!
 Kam b' se blo obrniti,
 Ko b' nas zapustila ti?
 Ti zamoreš pomagati,
 Trošt in mir nam dati.

7. Sosebno v smerti britkosti
 Mat' nas ne zapusti,
 Kadar se oko nam vtrinja,
 Oh pokaž' nam Sina;
 Spel' nas 'z revniga sveta
 V hišo raja srečniga,
 De te večno tam častimo.
 In Boga hvalimo.

13. V praznik vsih Svetnikov.

1. Dones gledamo kristjani
 Z vernim sercam u vebo,
 Tam svetniki skupej zbrani;
 Hvalo, čast Bogu dajo.
 Tam Marija čista vsa
 Je pred tronam Jezusa,
 Ona prosi s svetim željam'
 Odpušanje grešnikom.

2. O vi angelske blišave!
 Vsi nebeški vajvodi!
 Varite nas vi v skušnjave,
 K varvanju perpravleni.
 Tam apostelnam že svét'
 Večna ljuč toljkanj sto lét,
 Tam je sveti Janez kerstnik
 Med vsim narveč' svetnik.

3. Tamkaj gledajo preroki
Jezusovo večno luč;
Tu per živimu potoku
Najdlji so nebeški ključ.
Oznanili Jezusa
Z lučjo svetiga Duha,
Kar so oznanili zvesto,
Vidijo dopolnjeno.
4. Marterniki so vse dali,
Clo življenje in blago;
Polni vére se podali
V grozne martre za nebó;
Zdaj pa tam počivate,
Vse sladkosti vživajte:
Oh, sprosité nam, de ne loč'
Od Boga nas pekla moč.
5. Modri papeži vodili
Cerkuv božjiga Sinu,
Škofi, mašniki sadili
Rožce svetiga miru,
Mnihi no pušavniki,
Grešniki spokorniki,
Vdove, dvice ino žené
Skupej tam se veselé.
6. Blagor vam, o čiste serca,
Kjer prostora nima gréh;
Satanu je glava sterta,
Jezus se derži na sméh:
Da okušati sladkost
Čez posvetne velikost;
Torej bomo brumno živél',
In za bratami hitel'.
7. Zdaj kraljujete Svetniki
Z Jezusam v nebeškim dvor',
Oh odprite pomočniki
Vrata k zaželeni gor';
Porosite vero nam,
Dajte jo nevernikom,

De nas vodi en sam pastír,
Kjer se vživa večni mir.

8. Déla, trud in sad terplenja
Zvolenih obhajamo,
Se duhovniga življenja
Z andohti napajamo:
Prosimo zdaj večni Bog
Vsmilenje od tvojih rok,
De se verni vsi zveselé,
Na pomnožene prošnje.

14. Vernih duš dan.

Perva.

1. Strašni dan bo dan plačila,
Zemlja se bo v prah zdrobila,
Priča David in Sibila.
Grozni strah bo svet obdajal,
Kadar bo sodnik prihajal,
K ojstri sodbi človek vstajal.
2. Jela bo trobenta péti,
Mertvim po grobeh grométi,
Vstan'te k sodbi! jim donéti.
Smert, natura bo sterméla,
Kadar bode stvar ož'vela,
K božjimu sodniku htéla.
3. Bukve bojo pernesene,
Déla bodeš bral storjene
Dobre vse in nepoštene.
Tedaj bo sodnik se vsédel,
Vse, karkolj je kdo narédil,
Celi svét bo tistkrat zvedil.
4. Revež, kam se čém podati?
Kjé prijatla tam jiskati?
Komaj dobrim bo obstati.
Kralj nezmérne visokosti!
Rešiš svoje brez vrednosti,
Reši mene v moj' slabosti.

5. Spomni se, o Jezus mili!
De so za me te vmorili,
Prosim, tisti dan se vsmili!
Truden hotel si hoditi,
Za me svojo kri preliti,
Daj k zveličanju to biti.
6. Daj te 'méti pomočnika,
Svojih duš odrešenika,
Preden vidmo te sodnika.
De sim kriv to sam spričujem,
Sam pred sebo se sramujem,
Pa zanesi Bog! zdihujem.
7. Rane grešnici zacelil,
Tolovaja si zveselil,
Meni vupanje dodelil.
Nisim vreden odpušanja,
Vunder Bog pomilovanja!
Varji v ogenj me jokanja.
8. Med ovce me den' ovčico,
Reši 'zmed kozlov srotico,
In pokličí na desnico.
Ko zaveržene preklete
Pahnil v ogenj boš ujete,
Deni me takrat med svete.
9. Vsliši prošnjo, Bog pohlevno,
Dušo glej, pobito, revno,
Skerbi za me stvar nevkrevno.
Dan jokanja in trepéta,
Kadar bode razodeta
Misel sveta in nesveta.
10. Čez človeške hudobije
Naj se milost tvoja zlije,
In nam madeže omíje;
Verne duše po njih želji
Z večnim miram razveseli,
K sebi, Jezus! jih perpelí.

Druga.

1. Človek! zdrami serce svoje,
In poslušaj mili glas,
Spomni dons na brate tvoje,
Kteri kličejo na nas.
2. Slišiš, sin! kako zdihuje
Tvoj ljub' oče v jicah tam!
Morebit', de dolg plačuje,
Kter'ga ti si storil sam.
3. On je skerbel na tem svetu
Za tvojo srečo vselaj,
Poverni tud ti očetu;
Skaži njemu milost zdaj.
4. Ravno tak tud' mati kliče:
Kje si ti, o ljuba hči?
Tukaj strašen ogenj peče,
Dolge so naše noči.
5. Sim rodila te, dojila,
Zapustila vse blago,
Zdaj si na me pozabila,
Oh! vsmili se Bogu!
6. Tako vpije oče, mati
K svojim otrokam ta dan,
Hitite jim pomagati,
Žalosten je njihov stan.
7. Kjé si ti, o ljuba žena?
K tebi vpije zdaj tvoj mož;
Z njim si bila zaročena —
Mu pomagala ne boš?
8. Sestra kliče svoje brate,
Žena moža, mož ženo;
Kol'ko znancov tam imate,
Molite za nje z meno.
9. Strašne martre tam terpijo,
Čez posvetne martre vse;
Véčno vpijejo, kričijo:
Vsmilite, oh vsmil'te se!

10. Tam je daljši ena vura,
Kakor tukaj tavžent dni;
Strašno ojstra je pokora,
Ktera zapopisat' ni.
 11. Tudi nam se bo godilo,
Morebit' čez majhno lét:
Bomo zdihovali milo
Za pomoč na leta svet.
 12. Torej dobre dela naše,
Radi za nje ofrajmo,
Z almožno, skoz svete maše
Njim iz vic pomagajmo.
 13. O deb' večni mir dobile,
Skoraj skoz našo pomoč,
Ino enkrat nam sprosile,
Tudi to nebeško luč.
-

15. Za Marijne praznike ino godove.

Perva.

1. Tavžentkrat si ti češena,
O Marija rožni cvét,
Teb' enaka ni nobena,
Take nima celi svét;
Kar se koli rožic znajde,
Nobena tak žlahtna ni:
V tebi se vsa milost znajde;
Oh dodel' jo meni ti.
2. Madež se ni v tebi znajšel,
Bog Oče te je vsadil,
Sveti Duh te je ociral,
'Z tebe je Bog Sin cvedil:
Vsi jeziki so preslabi,
Tebe roža hvaliti,
Žlahtna roža, ne pozabi
Na me, o Marija ti!

3. Kadar tvoj pèld premišlujem,
 Pred tajistim jaz klečím,
 Pohlevno k tebi zdihujem,
 Eno gnado jaz želím:
 De me ne boš zapustila,
 Mati prave milosti,
 Ino mi bodeš sprosila
 Božjih gnad obilnosti.

4. Kadar grešnik jaz zaslišim
 O Marija! tvoj' imé,
 V svojim serci na te zmislím,
 Pravim: Vsmili se čez me;
 Pusti meni milost najti,
 Kadar me vse zapusti,
 Bodi moja ljuba mati,
 O Marija, roža ti!

5. Ti si z gnado vsa obdana,
 Angel Gabrjel govori,
 Od Očeta nam izbrana,
 Gnada vsa 'z tebe gori.
 Ti si polna vse dobrote
 Devica izvoljena,
 Spomni na nas revne srote,
 O Mati prevsmilena!

6. Kadar bodem moral vmreti,
 Dušo dati čez Bogu,
 Kadar bodem moral vzeti
 Od tega sveta slovo:
 Oskérbi me, daj mi 'zreči
 Te svete imena tri,
 Jezus, Marija, Jožef sveti,
 Ozrite se vi na me.

Druga.

1. Lepa si, lepa si roža Marija!
 Tebe časti vsa nebeška družina,
 Angelci lepo pojejo,
 Tebe Marija hvalijo.

2. 'Z nebés je pogledal nebeški Oče,
Vidil na zemli zgublene otroke,
Poslal Marijo na ta svét,
Nam je dobila gnade spet.

3. Kar nam je Eva pregrešila,
Nam je Marija zadobila:
Nam je rodila Jezusa,
Našiga Izveličarja.

4. Vod' nas, Marija po pravimu poti,
De nas obena skušnjava ne zmoti,
De nas skušnjava ne prihiti,
De nas sovražnik ne dobí.

5. Kadar pa bodedo mogli umreti,
Daj nam Marija vrédno prejeti
Rešno Telo Jezusa
Našiga Izveličarja.

6. Zdaj pa mi to pesem sklenimo,
Tebe, Marija! prelepa prosimo,
Ko 'mo deržali v rokah luč,
Prid' nam Marija na pomoč.

Tretja.

1. O kaj za eno veselje — v nebesih znajde se,
Angelci se veselé — ino Marijo časté;
Hvalijo tud' svetniki.

2. Marija v nebesih sedi, — lep scepter v rokah derží,
Ona tamkaj sveti se — lepši kakor zvezde vse,
In prosi za grešnike.

3. O grešnik, premisli ti, Marija za te skerbí:
Zgrivaj ti grehe svoje, — in poboljšaj življenje:
Zadobiš zveličanje.

4. O Marija Devica! — bod' naša pomočnica,
De se grešnik spokorí, — o Marija' sprosi ti,
De se grešnik spokorí.

5. Kadar pride zadni čas, — bod Marija ti per nas,
K bode duša 'z trupja šla, — peli jo ti v nebésa,
Večno vživat' Jezusa.

16. Hvalna pesem.

1. Hvala bod' Gospod Bogu,
Vse stvari ga zdaj molite;
Stvarnika, dobrotnika
In Očeta ga častite!
Kerub, Seraf mu pojo,
Hvali zemlja in nebo.
2. Sveti, sveti, svet Gospod!
Vse je polno tvoje hvale,
Trume zvolenih, o Bog,
Večno čast ti bojo gnale.
Vsi svetniki te časté,
Vsi pravični poželé.
3. Češen bodi trojni Bog,
Oče, Sin in ti Duh sveti,
Cerkve tvoje sveti navk
Moramo zvesto verjeti;
Jezus Kristus božji Sin
Je zapustil ga v spomin.
4. O preljub' Zveličar naš,
Koljka je ljubezen tvoja!
Žalosten moj grešen stan,
Revna je b'la duša moja;
Ti pa prideš k nam na svét,
Pekel, smert in gréh zatré.
5. Večni Bog, in kralj nebés
Se poniža brat naš biti;
Nam živi in nam vmerje,
Nam nebésa zaslužiti.
Njega sveta rešna kri
Nas očisti vse ljudi.
6. Na desnici božji zdaj
Ga imamo pomočnika;
Sodni dan ga grešnik bo
Vidil ojstriga sodnika.
Milost grešnik le dobiš,
Dokler še na svét' živiš.

7. Jezus bodi vsmilen nam,
 V službi svoji nas ohrani;
 Kri si svojo dal za nas,
 Gréh končaj, per nas ostani,
 Peli naše duše v raj,
 Délež zvolenih nam daj.
8. Svoje ljudstvo srečno stôr',
 Zdaj in vselaj nas obvari:
 Obdaruj in povikšuj,
 In zveličaj svoje stvari.
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj ino v večnosti.
9. Milostliv nam bodi dons,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog,
 Daj, de stor'mo dobro radi.
 V tebe vupamo vsak čas,
 De ne boš zaverigel nas.

17. Dan pokópa merliča.

Perva.

1. Vérni človek! misli z mano,
 De bo enkrat treba vmrét;
 Povej, al' je tebi znano,
 Kdaj zapustil bodeš svét?
 Zdihaš milo, — ker števila,
 Sam ne véš od svojih lét.
2. Dones praviš: Drugo leto
 Bodem storil to in to:
 Jutri te že ni na svetu,
 V trugi žé ležiš mertev.
 To zna biti, — se zgoditi
 Ako lih ne véš za to.
3. Le zakaj se daš slepiti
 Od sveta golufniga?
 Ker ga moraš zapustiti,
 Vse, kar je posvetniga.

Smert ne zbéra, — sploh pobéra,
Nič ne čaka starosti.

4. Drugi bodo to vživali,
Kar si s trudam perdobil,
Te v trohlivi trugi djali
V zemlo, de boš tamkaj gnil.
Ali vstati, — in podati
Se boš moral k sodbi živ.
5. Človek! stôri sad pokore,
In zapusti grešni stan,
Pa ne čakaj smertne vure,
Ker ne véš za tisti dan.
Dones meni, — jutri tebi
Zna bit' sodni list izbran.
6. Truplo terdno, vudje zdravi,
Polni so trohливosti;
Hitro, hitro se perpravi,
Ker se bližáš večnosti.
Smert ne zbéra, — sploh pobéra,
Nič ne čaka starosti.
7. Zdaj pa vsi Boga prosimo,
De nas v gnadi obderží,
Svet hudobni zapustimo,
Vse kar serce obteží,
De v nebésa — iz telesa
Duša k Jezusu zbeží.

Druga.

1. Človek na tem revním sveti
Kratko časa le živí;
Nja terplenja je veliko,
Malo pa veselih dní.
Le težavna je nja hoja,
On ne najde tu pokoja,
V' joku pride na ta svét,
V' joku zapusti ga spét.

2. Kakor trava on priraste,
Precveti, ko rožen cvét,
Hitro njega smert pobere,
Ni ga bilo, ni ga spet.
Duša se k Bogu poverne,
Truplo v hladen grob zagerne,
Vsaki človek gré ta pot,
Naj bo hlapec, alj Gospod.
3. Kristus je življenje naše,
In premagana je smert;
Dušo Jezus k sebi vzéme,
Truplo hrani v božji vert.
Blagor nam, ki dobro vémo,
De za njim k Očetu gremo;
Za pravične je od tod
V sveti raj veseli pot.
4. Délo rajni je dokončal,
Nja delavnik je nehal,
Njega je Gospod zaklical,
De mu bo plačilo dal.
Spremimo po zadni hoji
Njega truplo zdaj k pokoji;
Dušo pa zročimo mi
Dones božji milosti.
5. Kar na sveti človek séje,
To bo tam po smerti žel;
Kar je dobriga pripravil,
Bo veselo s sebo vzel.
Vse veselje zdaj minilo,
Časno vse ga zapustilo;
Zame dobre dela so
Ki ga v večnost spremlajo.
6. Vse posvetno veselvanje
Na tem sveti za-nj nehá,
Imenitnost in bogastvo
Zdaj tolažleja ne da.
Sréčno le tajista duša
Po tem poti svét zapuša,

Ki krivice ne pozná,
Vel'ko dobrih del' ima.

7. Tak gré človek 'z tega sveta
V hišo svoje večnosti,
Vel'ko piha, prevzetuje,
Pa le s praznimi rečmi.
Kadar zvoní omolčijo,
Se tud solze posušijo:
Njega ves spomin je preč,
Mesto ne pozna se več.

8. Pa zapisano je v bukvah
Tamkaj vsakiga imé,
Tud' vse dobro ino hudo,
Kar v življenji storil je.
V večnosti bo vse odkrito,
Kar je skrivniga, očito,
Vse bo človek tamkaj bral.
Ker bo pred Sodnikom stal.

9. Blagor vsim pravičnim mertvim,
Ki v Gospodi pomerjò;
Oni k svojimu Očetu
Le počivat taj gredó,
Njih storjene dobre déle
Bojo vekomaj slovéle,
Njih častitlivo imé
Med svetniki sveti se.

10. Vse posvetno premoženje,
Mertvimu je vzéla smert;
Deske štir so mu ostale,
Ino pa raztergan pert.
Zginila je vsa lepota,
In minula vsa dragota;
Svete čednosti samó
Njemu v večnosti cvetó.

11. Vsi tovarši malopridni
So ga zapustili zdaj,
Le poštene dobre duše
Njega sprem'jo v zadni kraj.

Vse veséle tovaršije,
Dobre volje in gostije
Mu sedmina vzela je,
Ki za njim opravlja se.

12. O Gospod! vsim vernim mertvim
Večen mir in pokoj daj,
Naj počivajo v pokoji,
Večna ljuč jim sveti naj!
Trupla v zemli mirno spijo,
Duše v tebi naj živíjo,
Dokler tvoj mogočen glas
Bo k vstajenju zbudil nas.

Tretja.

1. Poverni, duša! se k Bogu,
Kater je tebe vstvaril,
Kater te je skoz svojo smert
Pred peklam okovaril.
O pojdi k njemu, ki skoz kerst
Nedolžno te je storil,
Kater je tebi sédež zlat
V nebesih tam perpravil.
2. Zveličar! če še vredna ni
Tvoj'ga obličja gledat',
Očisti jo, o Jezus, ti,
Ne pusti nje zdiHAVAT'.
Pomisli, kol'ko si prestal
Za njo, nevesto svojo,
O reši jo iz vsih težav,
Vzem' jo v svojo svetlobo.
3. Telo gré v zemlo zdaj nazaj,
Iz ktere je blo vzeto;
Dušo pa, Jezus! v sveti raj —
Vzemi, v kraljesto sveto:
Skoz svojih pet kervavih ran
Vsmil' se čez vse dušice,
Nje ino nas na sodni dan
Postavi med ovčice.
-

Zapopadek.

Cerkvene pèsmi.

Stran.

I. Per sveti maši	5
K povzdigovanju	22
II. K žegnu	23
Po božji slušbi	27
III. K pridgi in keršanskim nauku	28
IV. Za praznike in godove	31
1. Ob kvaternih nedelah	31
2. Za sv. adventni čas	33
3. Božične	38
4. Za sv. pôstni čas	48
5. Velikonočne	62
6. Per procesjah v križovim tednu	65
7. V praznik vnebohoda J. K.	69
8. Za binkoštné praznike	72
9. V praznik presvete Trojice	73
10. " presvetiga rešn. Telesa	74
11. " ss. apost. Petra in Pavla	79
12. " velike maše	80
13. " vsih Svetnikov	82
14. Vsih vernih duš dan	84
15. Za Marijne godove	87
16. Hvalna pesem	90
17. Dan pokópa merliča	91

Ex. 29. Oct 1854.

21

Narodna in Univerzitetna
Knjižnica

COBISS

00000320732

